International Journal of Humanities and Art Researches | Uluslararası İnsan ve Sanat Araştırmaları Dergisi
©2022 Bursa Uludağ Koleji Özel Eğitim Kurumları | http://ijhar.net | ISSN: 2687-4385 | eISSN: 2687-6248

Yıl 2025, Cilt **10**, Sayı **1**, **72-94** | DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.15031756 **Derleme Makalesi | Compilation Article**

Kırşehir ve Çevresi Üzerine Halkbilimi Alanında Yapılmış Çalışmalarla İlgili Bir İçerik Analizi

A Content Analysis of Studies Conducted in the Field of Folklore on Kırşehir and Its Surroundings

Dr. Öğr. Üyesi Berrin SARITUNÇ[A]

ORCID: 0000-0001-8662-6562 ◆ Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Sakarya MYO ◆ berrinsaritunc@subu.edu.tr

Özet

IJHAR PUBLISH BOARD APPROVED

Bu çalışma, Kırşehir ve çevresinde halkbilimi alanında yapılmış araştırmaları analitik bir değerlendirmeye tabi tutarak, bölgenin zengin kültürel mirasının aktarımı ve korunmasını teşvik etmeyi amaçlayan bir derleme makalesidir. Literatür taramasına dayalı olarak hazırlanan bu çalışma, Kırşehir'in halk edebiyatı unsurları, ritüelleri, geçiş dönemleriyle ilgili gelenekleri, halk müziği, âşıklık geleneği ve çocuk oyunlarını kapsamlı bir şekilde incelemiştir. Bölgenin çok katmanlı kültürel yapısını derinlemesine anlamak için geniş bir literatür yelpazesi değerlendirilmiştir.

Abdallık geleneği ve Neşet Ertaş gibi kültürel ikonların yanı sıra halk anlatılarında yer alan temaların, Kırşehir'in kültürel hafızasındaki güçlü yeri vurgulanmıştır. Geleneksel el sanatları, tekstil motifleri ve halk inançları gibi unsurların, kültürel mirasın korunması açısından taşıdığı önem ele alınmış ve modern dünyada yaşatılması için öneriler geliştirilmiştir. Çalışma, folklorun kültürel kimlik oluşturma ve sürdürülebilirlik açısından önemini öne çıkarmaktadır.

Bu çalışma, internet ortamında erişilebilen kaynaklarla ve halkbilimi alanıyla sınırlıdır. Çalışmanın sonucunda, bölgenin halkbilimi açısından zenginliğinin, en çok işlenen konuların Abdallık geleneği, Neşet Ertaş ve âşıklık geleneğinde yoğunlaştığı görülmektedir. Araştırmanın temel amacı, bölgenin kültürel unsurlarını kayıt altına alarak, halk kültürünün sürdürülebilir bir şekilde korunmasına ve geleceğe aktarılmasına katkıda bulunmaktır. Bulguların, kültürel miras politikalarının geliştirilmesi, eğitim programlarına entegrasyonu ve toplum temelli projelerin planlanması için yol gösterici olacağı düşünülmektedir. Kapsamlı bir analiz sunan bu çalışma, halkbilimi alanında yapılacak ileri araştırmalar için önemli bir kaynak oluşturmaktadır.

Araştırmanın temel amacı, bölgenin kültürel unsurlarını kayıt altına alarak, halk kültürünün sürdürülebilir bir şekilde korunmasına ve geleceğe aktarılmasına katkıda bulunmaktır. Bununla birlikte, çalışma, kullanılan literatürün kapsamıyla sınırlıdır ve henüz yeterince araştırılmamış konular için yeni bir başlangıç noktası sunmayı hedeflemektedir. Bulguların, kültürel miras politikalarının geliştirilmesi, eğitim programlarına entegrasyonu ve toplum temelli projelerin planlanması için yol gösterici olacağı düşünülmektedir. Kapsamlı bir analiz sunan bu çalışma, halkbilimi alanında yapılacak ileri araştırmalar için önemli bir kaynak oluşturmaktadır. Bu çalışma 19-20 Aralık 2024 tarihinde Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi tarafından düzenlenen Her Yönüyle Kaman Sempozyumunda sunulan bildirinin bir kısmının gözden geçirilerek genişletilmiş halidir.

Anahtar Kelimeler: Kırşehir, halkbilimi, folklor, kültür, abdallar

Extended Abstract

Checked

This review article presents a literature review and analytical evaluation of research conducted in the field of folklore in Kırşehir and its surroundings. Its primary purpose is to provide recommendations to promote the transmission and preservation of the region's rich cultural heritage from a folklore perspective. The study meticulously examines the oral culture elements, folk literature, rituals, and traditional practices of the region and emphasizes their importance in cultural continuity. By addressing the current state of folklore research in Kırşehir and its surroundings, the study aims to make a meaningful contribution to the knowledge in this field simultaneously. Kırşehir region is essential in Turkish folklore due to its unique cultural elements. Among these, the Abdal tradition and cultural icons such as Neşet Ertaş are particularly

[A] Sarıtunç, B. (2025). Kırşehir ve Çevresi Üzerine Halkbilimi Alanında Yapılmış Çalışmalarla İlgili Bir İçerik Analizi. Uluslararası İnsan ve Sanat Araştırmaları Dergisi, 10(1), 72-94.

Geliş / Received : 11.01.2025 | Kabul / Accepted: 12.03. 20225 | Yayın / Published: 20.03.2025

Copyright: © 2022 by the authors. Licensee IJHAR. This article is an open-access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/ 4.0/)

noteworthy. Folk narratives and the themes explored further enrich the region's cultural texture. Related studies have explored various folklore elements of the region, including folk music, rites of passage, minstrelsy traditions, and children's games. These elements reveal a multi-layered cultural structure that reflects the depth and complexity of Kırşehir's heritage.

Children's games are another critical area of focus in the study. These games are not just recreational activities but also vital in cultural transmission. These games contribute to the region's social cohesion by strengthening social bonds and facilitating interaction between children. By examining the structure and themes of these games, the study sheds light on their importance in preserving cultural values and transmitting them to the future.

The study also emphasizes the role of rites of passage associated with birth, marriage, and death. These rituals are deeply embedded in the cultural fabric of Kırşehir and reflect the society's values, beliefs, and traditions. By documenting and analyzing these practices, the study offers insights into how such rituals contribute to the cultural continuity of the region. The impact of the Ahi tradition on Kırşehir culture is another important issue discussed in the study. The Ahi tradition, based on the principles of brotherhood, ethics, and solidarity, has played an essential role in shaping the social and economic structure of the region. The historical contributions of Ahi Evran, a central figure of this tradition, are discussed in detail.

The study also addresses the challenges and limitations of folklore research in the region. It acknowledges that the scope of the research is limited to existing literature and internet-accessible resources. Despite these limitations, the findings highlight the richness of Kırşehir folklore and its potential for further research. It is seen that the most comprehensively examined topics are the Abdal tradition, Neşet Ertaş, and the minstrel tradition and reflect the importance of these in cultural heritage. The study's findings demonstrate the critical importance of folklore in creating and maintaining cultural identity. The study documents the folkloric elements of the region and offers valuable suggestions for their preservation in modern society. These recommendations include digitizing cultural heritage, integrating folklore into educational curricula, and developing communities.

Folklore studies on Kırşehir have mostly focused on topics such as music and minstrel tradition (Abdallar, Neşet Ertaş, Muharrem Ertaş, bozlaks, folk songs), folk literature and narratives (fairy tales, epics, legends, laments, folk poetry), rites of passage (birth, marriage, circumcision, death), traditional handicrafts and weavings (carpets, kilims, textile motifs) and folk culture and daily life (Ahi Evran, Ahilik tradition, children's games, folk beliefs).

Additionally, the study reveals important insights into the multidimensional nature of Kırşehir's cultural heritage. Elements such as dowry traditions, storytelling techniques, and symbolic motifs in textiles are considered integral components of this heritage. These findings contribute to a deeper understanding of how cultural elements intertwine to form a region's identity.

As a result, the study serves as a vital resource for policymakers, educators, and researchers interested in preserving cultural heritage. It emphasizes the need for proactive measures to preserve the region's folklore and ensure that it remains a vibrant and dynamic part of the community's identity. The integration of these cultural elements into modern life is presented as an essential strategy. This study beautifully demonstrates the richness of Kırşehir folklore and its indispensable role in shaping cultural identity. By highlighting the diversea traditions of the region, it presents a convincing argument for the importance of preserving and promoting cultural heritage in today's rapidly changing world. The study not only documents the cultural richness of Kırşehir but also provides a road map for future research and conservation efforts, ensuring that this invaluable heritage continues to thrive for future generations.

***Keywords*: Kırşehir, folklore, folklore, culture, abdals**

Giriş

Kırşehir ve çevresi, sahip olduğu zengin kültürel miras ve köklü gelenekleriyle Türk halk kültürü açısından özel bir öneme sahiptir. Bu bölge, tarih boyunca halk müziğinden el sanatlarına, Ahilikten Abdallık geleneğine kadar birçok kültürel unsurun merkezinde yer almıştır. Abdalların derin müzikal birikimleri, Neşet Ertaş gibi büyük ustalar aracılığıyla hem ulusal hem de uluslararası düzeyde tanınmış; geleneksel el sanatları, halı dokumacılığı ve ahşap işçiliği gibi alanlarda bölgenin sanatsal zenginliği gözler önüne serilmiştir. Ayrıca, Kırşehir cevizleri gibi tarımsal ürünler de bu bölgenin kültürel ve ekonomik kimliğinin bir parçasını oluşturmaktadır.

Ahilik teşkilatının doğduğu bu topraklar, Türk halk kültüründe kardeşlik, meslek ahlakı ve dayanışma gibi değerlerin temsili olarak öne çıkmıştır. Ahi Evran'ın yaşadığı ve bu kültürün kök saldığı Kırşehir, Anadolu'nun sosyal ve ekonomik yapısına önemli katkılar sunmuştur. Aynı şekilde, bölgenin türkülerle yoğrulmuş müzikal zenginliği, halkın tarihsel olaylarını, duygularını ve yaşam biçimini yansıtarak kültürel hafızanın korunmasında büyük bir rol oynamaktadır.

Amaç

Bu çalışma, literatür taraması ile içerik analizini bir arada sunarak, Kırşehir ve çevresinde yapılan halkbilimi araştırmalarını sistematik bir yaklaşımla değerlendirmektedir. Çalışma, bölgedeki

halk kültürü unsurlarının detaylı bir şekilde incelenmesini sağlamakla kalmayıp, aynı zamanda bu alanda yapılacak yeni araştırmalara rehberlik etme amacı taşımaktadır. Literatür taramasından elde edilen bulguların içerik analiziyle zenginleştirilmesi, Kırşehir'in halkbilimi çalışmalarında sahip olduğu yerin daha net bir şekilde ortaya konulmasına olanak tanımaktadır. Böylelikle, bölgenin kültürel mirasının korunması ve gelecek nesillere aktarılması adına önemli bir katkı sağlanması hedeflenmiştir.

Yöntem

Bu derleme makalesi, Kırşehir ve çevresinde halkbilimi alanında yapılmış araştırmaları derinlemesine bir bakış açısıyla değerlendirerek, bölgenin zengin kültürel mirasının korunmasını ve gelecek kuşaklara aktarılmasını teşvik etmeyi amaçlamaktadır. Literatür taramasına dayalı olarak hazırlanan çalışmada, Kırşehir'in sözlü kültür unsurları, halk edebiyatı, ritüelleri, geçiş dönemlerine ilişkin gelenekleri, halk müziği, âşıklık geleneği ve çocuk oyunları kapsamlı bir şekilde ele alınmıştır. Bölgenin çok katmanlı kültürel yapısını derinlemesine anlamak amacıyla geniş bir kaynak çeşitliliği incelenmiştir. Bu doğrultuda, internet ortamında "Kırşehir", "kültür", "halkbilim" ve "folklor" anahtar kelimeleriyle yapılan taramalar sonucunda erişilen kaynaklar içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir.

Bulgular

Kırşehir ve çevresinin zengin kültürel mirasını inceleyerek, halkbilimi araştırmalarının kültürel kimliğin korunması ve sürekliliğinin sağlanmasındaki önemini vurgulamak amacıyla incelenen literatürde, geleneksel el sanatlarından halk inançlarına kadar pek çok unsur ayrıntılı bir şekilde ele alınmıştır. Örneğin, Kırşehir türküleri ve bu türkülere yansıyan meyve sembollerinin anlamları, halk inanışlarında anne sütüne atfedilen anlamlar, dokumalarda nazar inanışını temsil eden motifler, nazar boncuğu, göz figürü ve kuş desenleri gibi simgeler üzerinde durulmuştur. Abdallık geleneği ve Neşet Ertaş'ın bu gelenekteki rolü, Ahilik geleneğinin bölge kültürüne sosyal ve ekonomik katkıları, tasavvufi düşünce ile bağlantılı müzik gelenekleri, çeyiz ve tekstil motifleri gibi kültürel ögeler de detaylı bir şekilde incelenmiştir. Ayrıca, çocuk oyunlarının sosyal bağları güçlendirmedeki rolü ve kültür aktarımındaki önemi vurgulanmış; geçiş dönemi ritüelleri ve folklorik unsurların toplumsal hayattaki yansımaları değerlendirilmiştir. Sonuç olarak, bu çalışma, Kırşehir'in çok katmanlı kültürel yapısını anlamak ve bu mirasın modern dünyada korunup yaşatılması için somut adımlar atılmasına yönelik önemli bir kaynak sunmaktadır. Elde edilen bulgular, kültürel miras politikalarının geliştirilmesine katkı sağlayacak nitelikte olup hem akademik hem de toplumsal açıdan değer taşımaktadır.

Kırşehir, halkbilimi açısından zengin bir araştırma alanı olarak dikkat çekmektedir. Bölgenin kültürel yapısını anlamak amacıyla yapılan çalışmalar, geleneksel halk anlatılarından müziğe, geçiş ritüellerinden el sanatlarına kadar geniş bir yelpazeye yayılmaktadır. Bu başlık altında, Kırşehir ile ilgili akademik araştırmaların içeriği analiz edilerek, halkbilimi literatürüne sağladığı katkılar ele alınacaktır. Çalışmaların tematik dağılımları, kullanılan yöntemler ve ulaşılan sonuçlar değerlendirilerek, bölgenin halk kültürüne dair önemli bulgular ortaya konacaktır. Çalışmalar kronolojik olarak sıralanacaktır.

Tekin (1994) "Kaman ve Yöresi Ağızları (Giriş-İnceleme-Metin-Sözlük)" başlıklı tez çalışmasında Kaman masal ve hatıraları, Zilandaki Kürt Ayaklanması, Eli Bebekli Efsanesi, Aşık Saitten Bir Deyiş, Meşeköy Menkıbesi, Ebrişim Efsanesi, Savcılı Büyükoba kız isteme, bayrak kaldırma, mot ve ay gördü oyunu, Kurancılı, Bayındır, İmancılı, Çağırtkan, Başköy, Kaleköy gibi köylerdeki düğün, doğum ve ölümle ilgili metinlerdeki ağız özellikleri, ses değişimleri örnek metinler üzerinden verilmiştir.

Kırımhan (1995) "X1X. Yüzyılda Yaşamış Kırşehirli Aşıklar ve Aşık Said" başlıklı yüksek lisans tezinde, XIX. yüzyılda Kırşehir'de yaşamış olan âşıklar ve özellikle Aşık Said üzerine yoğunlaşmaktadır. Tezde, XIX. yüzyılda Kırşehir'de âşıklık geleneğini sürdüren önemli isimler tanıtılmış, bu âşıkların şiirleri, sanatçı kimlikleri ve toplumsal rolleri ele alınmıştır. Kırımhan, bu dönemin âşıklarının hem bireysel hem de toplumsal yaşamda nasıl bir yer edindiğini ve edebi üretimlerinin topluma nasıl yansıdığını araştırmıştır. Çalışmanın merkezinde yer alan Aşık Said, XIX. yüzyıl Kırşehir âşıklık geleneği içerisinde önemli bir figürdür. Tezde Aşık Said'in hayatı, şiirleri, üslubu ve şiirlerinde işlediği temalar detaylı bir şekilde incelenmiş, aynı zamanda Aşık Said'in diğer âşıklarla olan ilişkisi ve onun halk edebiyatı içindeki

yeri tartışılmıştır. Aşık Said'in şiirlerinde sevda, aşk, ayrılık ve insanlık gibi evrensel temaların yanı sıra Kırşehir halkının yaşadığı sosyal ve kültürel zorlukların da dile getirildiği vurgulanmıştır. Özelliklerini ve âşıkların toplumsal işlevini anlamak için önemli bir kaynak sunmaktadır.

Öcalan (1996) "Mucur (Kırşehir) ve Köyleri Halk Edebiyatı Ürünleri Üzerine Bir Araştırma" başlıklı yüksek lisans tezi, Mucur ilçesi ve çevresindeki köylerde üretilen halk edebiyatı ürünlerini incelemektedir. Tezde, Mucur bölgesindeki halk edebiyatı ürünleri, masal, hikâye, destan, türkü ve atasözü gibi çeşitli anlatı türleri çerçevesinde incelenmiştir. Öcalan, bu ürünlerin sosyal, kültürel ve coğrafi bağlamda nasıl şekillendiğini araştırmış, bölge halkının yaşam biçimi, değerleri, inançları ve gelenekleriyle nasıl bir ilişki içinde olduğunu ortaya koymuştur. Çalışma, halk edebiyatı ürünlerinin, Mucur'un sosyal yapısındaki farklı katmanları, köy yaşamını, insan ilişkilerini ve toplumsal normları yansıttığını göstermektedir. Öcalan ayrıca bu çalışmada, halk edebiyatı ürünlerinin bölgedeki kültürel aktarımın bir aracı olduğunu ve geçmişten bugüne nasıl aktarıldığını incelemiş, bu türlerin sürekliliğini sağlayan faktörleri tartışmıştır. Yazar, özellikle sözlü geleneklerin bu coğrafyada nasıl korunduğunu ve nasıl dönüştüğünü, bu dönüşümde toplumsal değişimlerin etkilerini de ele almıştır. Sonuç olarak, Mucur (Kırşehir) ve Köyleri Halk Edebiyatı Ürünleri Üzerine Bir Araştırma adlı tez, Mucur bölgesinin halk edebiyatı zenginliğini detaylı bir şekilde ortaya koyarak, bu ürünlerin toplumun kültürel ve sosyal yapısındaki yeri hakkında kapsamlı bir değerlendirme sunmaktadır

Özcan (2001) Neşet Ertaş, Yaşamı ve Bütün Türküleri adlı eseri, Türk halk müziği ve bozlak geleneğinin önemli temsilcilerinden biri olan Neşet Ertaş'ın yaşamını ve müziğini derinlemesine incelemektedir. 2001 yılında Simurg Yayınları tarafından İstanbul'da yayımlanan bu kitap, Ertaş'ın biyografisini ve müzikal kariyerini tüm yönleriyle ele almaktadır. Özcan, Ertaş'ın doğumundan başlayarak, müziğe olan ilgisi, kariyerinin dönüm noktaları, sahne hayatı ve sanatçı olarak toplumdaki yerini kapsamlı bir şekilde anlatmaktadır. Ayrıca, kitabın önemli bir kısmı, Neşet Ertaş'ın repertuarındaki tüm türküleri ve şarkıları içeren bir listeyle birlikte, her bir türkünün arka planı, anlamı ve müziksel yapısı üzerinde durmaktadır. Bu türkülerin, Ertaş'ın hayatındaki izlerini ve dönemin toplumsal-sosyal yapısını nasıl yansıttığını da detaylandırmaktadır. Kitap, Ertaş'ın müziğiyle Türk halk müziğine kattığı derinliği, bozlak türünün evrimini ve onun sanatını kültürel bir miras olarak nasıl sunduğunu vurgulamaktadır. Sonuç olarak, Neşet Ertaş, Yaşamı ve Bütün Türküleri eseri, Neşet Ertaş'ın müzikal mirasını ve yaşamını anlamak isteyenler için kapsamlı bir kaynak sunmaktadır.

Yaşar (2002) "Kırşehir Türkülerinin Hikayeleri" başlıklı yüksek lisans tezi, Kırşehir yöresine ait türküler ve bu türkülerde anlatılan hikayeler üzerinde yoğunlaşmaktadır. Tezde, Kırşehir türkülerinin hikayeleri, toplumsal, kültürel ve tarihi bağlamda ele alınarak, bu türkülerde anlatılan yaşam kesitlerinin nasıl birer kültürel bellek oluşturduğuna dair önemli tespitlerde bulunulmuştur. Yaşar, özellikle türkülerdeki temaların ve öykülerin halkın sosyal yapısı, gelenekleri, ahlaki değerleri ve yaşadığı zorluklarla nasıl ilişkilendirildiğini analiz etmiştir. Aynı zamanda, bu türkülerdeki kahramanlar, olaylar ve temalar üzerinden Kırşehir halkının dünya görüşü, duygusal ve toplumsal yapıları hakkında bilgi edinilmeye çalışılmıştır. Tezde, türkülerdeki hikayelerin, sadece birer anlatı değil, aynı zamanda halkın deneyimlerinin, tarihsel olaylarının ve yaşam biçimlerinin bir yansıması olduğu vurgulanmıştır. Sabahattin Yaşar, türkülerdeki bu anlatıların, halkın günlük yaşamını, aşkı, acıyı, sevinci ve mücadeleyi nasıl dile getirdiğini incelemiş ve halk edebiyatı bağlamında bu hikayelerin önemi üzerine değerlendirmelerde bulunmuştur.

Durbilmez (2003, s,99-104) "Muhyiddin Abdal'a Göre Hacı Bektaş ve Otman Baba" başlıklı bildirisi Muhyiddin Abdal'ın bakış açısıyla Hacı Bektaş-ı Veli ve Otman Baba'yı incelemektedir. Bu çalışma, 8-10 Ekim 2003 tarihlerinde düzenlenen Kırşehir Kültür Araştırmaları Bilgi Şöleni'nde sunulmuş ve 99-104 sayfalarında yer almıştır. Durbilmez özellikle Muhyiddin Abdal'ın tasavvufî görüşleri üzerinden, Hacı Bektaş-ı Veli ve Otman Baba figürlerinin kültürel ve dini önemini ele almıştır. Çalışma, bu iki önemli şahsiyetin halk arasında nasıl algılandığını, onların öğretilerinin Abdal kültürüyle olan ilişkisini ve bu kişiliklerin Kırşehir'deki tasavvufi hayatla olan bağlarını tartışmaktadır. Durbilmez Hacı Bektaş ve Otman Baba'nın, Abdal kültüründe nasıl birer manevi lider olarak yer bulduğunu ve halkın onlara duyduğu saygıyı örneklerle açıklamaktadır. Ayrıca, bu şahsiyetlerin, halk edebiyatında ve

özellikle de deyişlerdeki yeri ve etkisi üzerinde durulmuştur. Çalışma hem Abdal geleneğinin hem de Hacı Bektaş-ı Veli ve Otman Baba'nın öğretilerinin Türk halk kültüründeki derin izlerini ortaya koyarak, bu dini ve tasavvufi figürlerin halk müziği ve halk edebiyatındaki yeri üzerine önemli bir değerlendirme sunmaktadır.

Atılgan (2003, s, 155-156) "Dadaloğlu ve Kaman" 2003 yılında düzenlenen Kırşehir Kültür Araştırmaları Bilgi Şöleni kapsamında sunulmuştur. Bu çalışma, özellikle Kırşehir'e bağlı Kaman ilçesinin halk kültürü bağlamında önemli bir figür olan Dadaloğlu'nu ele alır. Dadaloğlu, Türk halk müziği ve şiir geleneğinde önemli bir yer tutan, özellikle de bozlaklarıyla tanınan bir âşıktır. Atılgan çalışmasında Dadaloğlu'nun hayatını, eserlerini ve Kaman ile olan bağını detaylı bir şekilde incelemiştir. Çalışma, Dadaloğlu'nun Kaman'a olan kültürel etkilerini ve bu etkilerin halk müziği ile edebiyatındaki yansımasını ele alır. Ayrıca, Dadaloğlu'nun yaşamının ve sanatının Kırşehir'in ve özellikle Kaman bölgesinin halk kültüründeki rolüne dair önemli değerlendirmeler yapılmıştır. Dadaloğlu'nun bozlaklarının, dönemin toplumsal sorunları, halkın yaşamını ve duygusal durumlarını nasıl yansıttığına dair analizler sunulmuştur. Bu çalışma, Dadaloğlu'nun Kaman'a olan etkilerini ve Kaman halkının onun sanatına olan ilgisini daha iyi anlamak amacıyla yapılmış bir incelemedir.

Akgün (2006) "Kırşehir Türkülerinde İnsan" başlıklı yüksek lisans tezi, Kırşehir bölgesine ait halk türkülerinde insan figürünün nasıl yer bulduğunu ve bu türkülerde insanın nasıl temsil edildiğini incelemektedir. Tezde, Kırşehir türkülerinde insanın çeşitli yönleriyle ele alındığı, duygusal, sosyal ve kültürel boyutlarıyla nasıl birer toplum temsilcisi olarak işlediği vurgulanmıştır. Akgün, türkülerdeki insan figürünü hem bireysel hem de toplumsal düzeyde analiz etmiş, bu figürün toplumun değerleri, gelenekleri ve normlarıyla nasıl şekillendiğini incelemiştir. Türkülerde aşk, sevda, ayrılık, gurbet, kahramanlık gibi temalar üzerinden insan ilişkilerinin nasıl dile getirildiği de detaylı bir şekilde ele alınmıştır. Çalışmada ayrıca Kırşehir türkülerinde insanın duygusal dünyasının, toplumla olan ilişkilerinin ve hayatın çeşitli zorluklarına karşı gösterdiği direncin nasıl müzik aracılığıyla yansıdığına dair önemli bulgulara yer verilmiştir. Akgün, insanın türkülerde sadece bir birey olarak değil, aynı zamanda toplumsal bir varlık olarak da temsil edildiğini ve bu temsillerin, halk müziği ile toplumsal hafızanın nasıl yeniden şekillendiğini ortaya koymuştur.

Yağmur (2007) "Kırşehir Türküleri" başlıklı yüksek lisans tezi, Kırşehir bölgesine ait halk müziği örneklerini ve bu türkülerdeki kültürel, tarihsel ve sosyal izleri incelemektedir. Tezde, öncelikle Kırşehir türkülerinin genel özellikleri hakkında bilgi verilmiş, bu türlerin söz ve müzik yapıları incelenmiştir. Ayrıca, Kırşehir'e ait halk türkülerinin tematik açıdan nasıl bir çeşitlilik gösterdiği ve bu türkülerde sıklıkla karşılaşılan aşk, ayrılık, doğa, kahramanlık gibi temalar ele alınmıştır. Yağmur, bu türkülerdeki dil, üslup ve kullanılan motifler üzerinde de durarak, Kırşehir halk kültürünün ve folklorunun müzik aracılığıyla nasıl yaşatıldığını açıklamıştır. Tezde ayrıca, Kırşehir türkülerinin sosyal işlevleri, halkın duygusal dünyasıyla ve toplumsal yapılarıyla olan ilişkisi de tartışılmıştır. Bu türlerin toplumdaki bireylerin bir araya gelmesinde, kültürel kimliğin pekişmesinde ve halkın duygusal bağlarını kuvvetlendirmesinde nasıl bir rol oynadığına değinilmiştir. Kırşehir halkının sosyal hayatı ve yaşam tarzı üzerine önemli ipuçları veren türküler, aynı zamanda bölgenin kültürel ve tarihi geçmişiyle de bağlantılıdır.

Gürsoy (2006) "Sosyal ve Dinî Yaşam Açısından Günümüz Orta Anadolu Abdalları- Kırşehir Örneği" adlı doktora tez çalışmasında Kırşehir Abdalları, sosyal, dini ve ekonomik yaşam bağlamında ele alınmıştır. Araştırma, Abdalların sosyokültürel yapısını ve kimliklerini anlamayı hedeflemiş, özellikle müziğin ve dinin bu alt kültür grubundaki yerini incelemiştir. Araştırmanın yöntemi, nicel ve nitel veri toplama tekniklerini birleştirerek Kırşehir'de yapılan saha çalışmalarıyla kapsamlı bir analiz sunmuştur. Çalışma sonucunda, Abdalların sosyal ve dini yaşamlarının toplumsal değişim süreçlerinden etkilendiği, müziğin hem ekonomik hem de kültürel yaşamlarında merkezi bir rol oynadığı ve bu grubun Türkmen kökenli özgün bir alt kültür grubu olduğu belirlenmiştir. Araştırmanın örneklemi, Orta Anadolu Abdallarını temsil edebileceği düşünülen Kırşehir Abdallarıdır. Örneklem seçimi, Kırşehir'in abdallarının yoğun olarak yaşadığı ve kendilerine özgü sosyal, kültürel, dinsel ve ekonomik tutum ve davranışların gözlemlenebileceği tipik bir bölge olması nedeniyle yapılmıştır. Kırşehir merkez ve Kaman ilçeleri,

özellikle Aşıkpaşa ve Bağbaşı Mahalleleri, örneklemde yer alan temel yerleşim alanlarıdır. Bu seçimin, Orta Anadolu Abdallarıyla ilgili genellemelere ulaşılmasına olanak sağlayacağı düşünülmüştür.

Erkan (2008) "Kırşehir Yöresi Halk Müziği Geleneğinde Abdallar" adlı tez çalışmasında Kırşehir Abdalları ve onların sürdürdüğü müzikal geleneğin tarihi kökenleri ile müzik yapısının incelendiği bu çalışma üç bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde, "Abdal" teriminin anlamı açıklanmış, Anadolu dışındaki mistik toplulukları tanımlama biçimi ile Anadolu'da ortaya çıktığı dönemlerden itibaren kazandığı bağlam ele alınmıştır. İkinci bölümde, Anadolu genelinde aşiret tarzı bir yaşam süren Abdal toplulukları, yapılan araştırmalardan hareketle incelenmiştir. Bu bağlamda, Abdalların kökenlerine dair öne sürülen "Abdalan-ı Rum'un devamı oldukları" ve "Afgan Abdali kabilesinden geldikleri" görüşleri tartışılmıştır. Üçüncü ve son bölümde, Kırşehir Abdallarının geleneksel müzik olgusuna odaklanılmış, bu geleneğin öğrenilmesi, aktarılması ve sürekliliği incelenmiştir. Ayrıca, Abdalların repertuvarı yapısal bir yaklaşımla ele alınarak genel bir çerçeve oluşturulmaya çalışılmıştır.

Gündüz (2011, s, 248-259) Kırşehir-Aksaray Arasında Bir Bekdik Köyü (Tarihi, Gelenek, Görenek, Örf ve Adetleri başlıklı çalışması, Kırşehir ve Aksaray illeri arasında yer alan Bekdik Köyü'nün tarihi, kültürel gelenekleri, görenekleri, örfleri ve adetlerini incelemektedir. Çalışma, köyün sosyal yapısını, halk kültürünü ve yerel pratikleri detaylı bir şekilde ele alır. Bu bağlamda, köyün geçmişine dair tarihsel bilgilerle birlikte, geleneksel yaşam biçimleri ve toplumsal yapısının nasıl şekillendiği üzerinde durulmuştur. Ayrıca, Bekdik Köyü'ne özgü folklorik ögeler, halk inançları ve sosyal ritüeller, köy halkının günlük yaşamındaki yeri ve anlamı vurgulanmıştır. Çalışma, tarihsel ve kültürel bağlamda Bekdik Köyü'nün özel bir örnek teşkil ettiğini ve bölgenin yerel kültürünün, geleneklerin korunmasındaki rolünü anlamayı amaçlamaktadır. Gündüz, bu çalışmasında nitel araştırma yöntemleri kullanarak köy halkıyla yapılan görüşmeler ve gözlemlerle derlediği verileri sunmuş, yerel kimlik ve kültürün nesilden nesile nasıl aktarıldığını ortaya koymuştur.

Yazbahar (2011, s, 1941-1950) "İmdat Avşar ve Hikâyeciliği" başlıklı çalışması, Türk hikâyeciliğinin önemli isimlerinden biri olan İmdat Avşar'ın edebi kişiliğini ve hikâyeciliğini incelemektedir. Çalışmada, Avşar'ın hikâyelerinin sosyal gerçeklikleri ve bireysel yaşamı nasıl yansıttığı, özellikle Anadolu'nun çeşitli köy ve kasabalarındaki insan portrelerini nasıl başarıyla çizdiği üzerinde durulmuştur. Yazbahar, Avşar'ın hikâyeciliğinde insan ruhunun derinliklerine inen anlatıların, karakterlerin içsel çatışmalarına ve toplumsal eleştirilerine nasıl yer verdiğini açıklamaktadır. Örneğin, Avşar'ın eserlerinde sıkça karşılaşılan "göç" ve "aidiyet" gibi temaların, karakterlerin kimlik arayışları ve toplumsal baskılarla olan ilişkisini yansıttığına dikkat çekilmiştir. Çalışma, Avşar'ın dildeki sadeliği, halkın günlük yaşamına dair kesitler sunması ve aynı zamanda toplumun sosyoekonomik yapısına dair eleştirilerde bulunması gibi özelliklerini öne çıkararak, onun Türk hikâyeciliğindeki yerini vurgulamaktadır. Sonuç olarak, Yazbahar, İmdat Avşar'ın hikâyeciliğini hem edebi hem de toplumsal bağlamda önemli bir katkı olarak değerlendirmiştir.

Solakoğlu (2011) "Muharrem Ertaş İcrâsında Bozlakların İncelenmesi" başlıklı yüksek lisans tezi, Türk halk müziği geleneğinde önemli bir yer tutan bozlak türünü ve bu türün önde gelen isimlerinden biri olan Muharrem Ertaş'ın icrasını incelemektedir. Tezde, öncelikle bozlak türü hakkında genel bilgiler verilerek, bozlağın tarihçesi, özellikleri ve gelişimi üzerinde durulmuştur. Daha sonra, Muharrem Ertaş'ın bozlaklarını icra etme biçimi, kullandığı üslup, ses tekniği ve müzikal yapılar ayrıntılı bir şekilde incelenmiştir. Solakoğlu, Ertaş'ın bozlakları seslendirme tarzını ve bu tarzın dinleyiciler üzerindeki etkisini analiz etmiştir. Ertaş'ın bozkır kültürünü, halkın yaşadığı zorlukları, aşkı, ayrılığı ve özlemi nasıl işlediği ve bu temaları müzikle nasıl birleştirdiği, çalışmanın ana eksenlerinden biridir. Tezde ayrıca, Ertaş'ın bozlaklarını icra ederken kullandığı enstrümanlar ve müzikal teknikler de detaylandırılmıştır. Özellikle bağlama ve diğer geleneksel çalgıların, bozlak türündeki duygusal derinliği nasıl artırdığı incelenmiştir. Çalışma, Ertaş'ın bozlakları seslendirirken halkın yaşamına dair ne gibi toplumsal ve kültürel mesajlar verdiği üzerinde de durmuştur.

Okumuş ve Uğurlu (2012, s, 190-194)" Bütün Şiirlerim Senin Olsun" başlıklı makalesi Neşet Ertaş'ın şiirlerinde yer alan temalar, duygusal dünyası ve müzikal eserlerinin edebi yönüne dair bir

inceleme sunmaktadır. Bu çalışma, Ertaş'ın şiirlerinin derinliğini ve içeriklerini analiz ederek, onun halk müziğiyle olan güçlü bağını edebi bir perspektiften tartışmaktadır. "Bütün Şiirlerim Senin Olsun" ifadesi, Ertaş'ın hem müzikle hem de şiirle ilişkisini ifade eden önemli bir anlam taşır. Makalede, Ertaş'ın şiirlerinde genellikle aşk, özlem, ayrılık ve halk kültürüne dair temaların nasıl işlediği incelenmiştir. Okumuş ve Uğurlu, Ertaş'ın şiirlerini, halk müziği ile birleşen duygusal ifadenin bir aracı olarak görür ve bu şiirlerin halkın kolektif belleğini nasıl taşıdığı üzerinde dururlar. Ayrıca, Ertaş'ın şarkılarındaki lirizmin, onun şiirsel dilindeki özgünlüğü ve halk edebiyatı geleneğindeki yeri, çalışmanın ana odak noktalarındandır.

Merdin (2013) "Geleneksel Kültürde Yaşlı ve Yaşlılık: Kırşehir Örneklemi" adlı çalışmasında Orhun Kitabeleri, Uygur Metinleri, Kutadgu Bilig, Divan-ü Lügati't- Türk, Dede Korkut Kitabı ve Evliya Çelebi Seyahatnamesinde yaşlı imgesine incelenmiştir. Ardından anonim halk edebiyatında destan, masal, hikâye ve efsanelerde yaşlılık konusuna yaklaşıma değinilmiştir. Yazar aşık ve tekke edebiyatında yaşlılık konusunu ele almıştır. Kırşehir ilindeki yaşlıların anlatıları alkış ve kargışları, halk hekimliği ve mutfağında yaşlılık, geleneksel kültür aktarımında yaşlılık ve Kırşehir örnekleminde yaşlıların günlük hayatta kullanımına bağlı oluşan sözlük ile çalışma tamamlanmıştır. Çalışma ilin etnolojik, antropolojik yapısıyla birlikte halkbilimi ve edebiyatına ışık tutması ve kültürel aktarımına katkı sunması açısından önem arz etmektedir. Çalışma kapsamında aside tatlısı, geleneksel halı yastık dokuma çalışmaları ve figürleri, nazarlık için kullanılan objeler, geleneksel el sanatlarını icra etmeye çalışan son ustaların görsellerine yer verilmiştir. Yaşlıların günlük hayatta kullanımına bağlı oluşan sözlük ile çalışma tamamlanmıştır. Çalışmadan bu konuyla birkaç örnek vermek gerekirse: nığnak (genizden konuşan) pargın çorgun(İyi kötü, hastalık ve sağlık arası olma durumu) şemşemperi (Sakarlık).

Duman (2013, s, 795-810.) "Kırşehir Türkülerinde Meyve" başlıklı bildirisinde Kırşehir türkülerinde yer alan meyve motiflerinin simgesel kullanımlarını ve bu motiflerin halk kültürü ile ilişkilendirilme biçimlerini incelemektir. Araştırma kapsamında, türkülerde geçen meyve isimlerinin anlamları, toplumsal ve kültürel bağlamdaki işlevleri analiz edilmiştir. Yöntem olarak, Kırşehir türkülerinden 400'den fazla örnek taranmış ve simgesel unsurlar yazılı kaynaklar ve TRT repertuvarı temel alınarak değerlendirilmiştir. Çalışma, meyvelerin türkülerde evlilik, doğurganlık, üreme ve toplumsal değerler gibi temalarla bağlantılı olarak kullanıldığını ortaya koymuş; ayrıca bu motiflerin, türkülerde anlam derinliği yaratmada önemli bir rol oynadığı sonucuna ulaşmıştır.

Altınok (2013, s, 30-33) "Abdallar ve Neşet Ertaş" adlı makalesinde tarihsel ve kültürel bağlamda Abdalların toplumsal rollerini, geleneklerini ve sanatlarını incelemektedir. Abdalların tarihi Orta Asya'dan başlayarak Anadolu'ya kadar uzanırken, onların Türkmen aşiretlerindeki kökenleri ve göç yolları detaylandırılmıştır. Çalışma, Abdalların müzik, dokumacılık ve kuyumculuk gibi mesleki faaliyetlerini de ele alarak, özellikle Abdal müziğinin temsilcileri olan Muharrem Ertaş, Neşet Ertaş ve diğer sanatçılar üzerinden bu kültürün etkisini tartışmaktadır. Geleneklerin modernleşme sürecinde nasıl değiştiği incelenmiş, ancak tarihsel belgelerin sınırlılığı metodolojik bir zorluk olarak belirtilmiştir. Sonuçta, Abdalların Türk kültürüne katkıları vurgulanarak, onların sanatsal ve kültürel mirasıyla Türk halkının manevi zenginliğine önemli bir değer kattığı gösterilmiştir.

Kartalcık vd.'nin (2013, s, 3-30) "Neşet Ertaş'ın Şiirlerinde Arkaik Unsurlar", başlıklı bildirisi Neşet Ertaş'ın şiirlerinde yer alan arkaik ögeleri incelemektedir. 13-14 Mayıs 2013 tarihlerinde Kırşehir'de düzenlenen Uluslararası Bozkırın Tezenesi Neşet Ertaş Sempozyumu'nda sunulan bu bildiri, Neşet Ertaş'ın eserlerinde görülen eski Türk kültürü ve halk edebiyatına ait izleri ele almaktadır. Çalışma, Ertaş'ın şiirlerinde arkaik motiflerin, sembollerin ve dilsel unsurların nasıl birer kültürel miras taşıdığına dair derinlemesine bir çözümleme sunmaktadır. Kartalcık ve İnan, Ertaş'ın şiirlerindeki dil özelliklerini, kullanılan eski kelimeleri ve geleneksel halk şiirine dair izleri inceleyerek, bu unsurların Ertaş'ın müziğiyle nasıl iç içe geçtiğini açıklamaktadırlar. Ayrıca, Ertaş'ın şiirlerinde yer alan tarihî, kültürel ve mitolojik ögelerin, Türk halk kültürünün geçmişiyle nasıl bağlantılı olduğunu ortaya koymuşlardır. Çalışma, Ertaş'ın arkaik unsurları modern halk müziği ve şiirinin içine ustaca yerleştirerek, geçmişin kültürel değerlerini günümüze taşıma işlevini nasıl yerine getirdiğini vurgulamaktadır.

Çolak (2013, s, 364-277) "Neşet Ertaş'ın Gelenekteki Yeri" başlıklı bildirisi, 13-14 Mayıs 2013 tarihlerinde düzenlenen Uluslararası Bozkırın Tezenesi Neşet Ertaş Sempozyumu'nda sunulmuş ve Ahi Evran Üniversitesi Yayınları tarafından yayımlanmıştır. Bu çalışma, Neşet Ertaş'ın Türk halk müziğindeki önemli yerini, onun eserlerinin geleneksel halk müziği anlayışına nasıl bir katkı sunduğunu ve Ertaş'ın müziksel kimliğini oluştururken geleneksel unsurları nasıl modern bir biçimde harmanladığını incelemektedir. Çolak Neşet Ertaş'ın müziğini sadece bir sanatçı olarak değil, aynı zamanda Türk halk kültürünün taşıyıcısı ve geliştiricisi olarak ele almıştır. Çalışmada, Ertaş'ın bozlak geleneğindeki yerini ve bu geleneği nasıl sürdürüp günümüze taşıdığını, bu süreçte halk müziği geleneğiyle kurduğu bağı vurgulamıştır. Ayrıca, Ertaş'ın müziğindeki geleneksel öğelerin modernleşme sürecine nasıl adapte olduğunu ve bu adaptasyonun halk müziği üzerindeki etkilerini değerlendirmiştir. Bildirinin bir diğer önemli noktası ise, Neşet Ertaş'ın sanatındaki özgünlüğün geleneksel Türk müziği ile nasıl bir bağ kurduğudur. Çolak, Ertaş'ın müziğinde bozkır kültürünün derin izlerini, halkın yaşadığı acıları, sevgiyi, özlemi ve günlük yaşamını nasıl işlediğini örneklerle açıklamıştır. Neşet Ertaş'ın müzikal icrasının, halkın ruhunu ve kültürünü nasıl derinden etkilediği ve bu geleneksel müziği çağdaş dinleyicilere nasıl aktardığı konuları da bildiride kapsamlı bir şekilde ele alınmıştır.

Durbilmez (2013, s, 315-348) "İkincil Sözlü Kültür Bağlamında Neşet Ertaş'ın Türkü Repertuvarına Bir Bakış", başlıklı bildirisi, 13-14 Mayıs 2013 tarihlerinde Kırşehir'de düzenlenen Uluslararası Bozkırın Tezenesi Neşet Ertaş Sempozyumu'nda sunulmuş ve Ahi Evran Üniversitesi Yayınları tarafından yayımlanmıştır. Bu çalışma, Neşet Ertaş'ın türkülerinin, halk kültüründeki yeri ve etkileri üzerinden bir inceleme yapmayı hedeflemektedir. Durbilmez bildirisinde Neşet Ertaş'ın türkülerinin "ikincil sözlü kültür" bağlamında nasıl şekillendiğini tartışmaktadır. İkincil sözlü kültür, halk müziğinin, anlatıların, şarkıların ve türkülerin kaydedilmesi, yayılması ve iletilmesi sürecini kapsayan bir kültür anlayışıdır. Durbilmez Ertaş'ın repertuvarında yer alan türkülerin, sözlü kültürün korunması ve aktarılması açısından ne denli önemli olduğunu vurgulamaktadır. Ertaş'ın eserlerinin, halk müziğinin taşıdığı toplumsal, kültürel ve duygusal mesajların günümüze ulaşmasında kritik bir rol oynadığı belirtilmiştir. Bildiride, Ertaş'ın türkülerinin biçimsel özellikleri, içerikleri ve halk kültürüne katkıları da incelenmiştir. Ertaş'ın repertuvarındaki türküler, halkın günlük yaşamından, toplumun sorunlarından, aşk ve ayrılık gibi evrensel temalardan beslenmektedir. Bu türküler, halkın duygusal dünyasına hitap ederken aynı zamanda halkın toplumsal belleğini de canlı tutmaktadır. Durbilmez, Ertaş'ın eserlerinin bu anlamda hem bireysel hem de toplumsal düzeyde bir bağ kurduğunu belirtmiştir. Ayrıca Durbilmez, Ertaş'ın repertuarındaki türkülerin tarihsel süreç içindeki değişimini, geleneksel halk müziğiyle nasıl bağ kurduğunu ve modern zamanlarda bu türkülerle halkı nasıl bir araya getirdiğini de analiz etmektedir. Ertaş'ın, türkülerinin yayılmasında ve halk arasında bilinirliğinin artmasında medya ve diğer araçların rolünü de ele alarak, türkülerinin kültürel aktarımdaki işlevine değinmiştir.

Avşar ve Türkmen (2013, s, 66-87) "Neşet Ertaş Türkülerinde Göç ve Gurbet Olguları "başlıklı bildirisi, 13-14 Mayıs 2013 tarihlerinde Kırşehir'de düzenlenen Uluslararası Bozkırın Tezenesi Neşet Ertaş Sempozyumu'nda sunulmuştur. Çalışma, Ertaş'ın türkülerinde sıkça işlenen göç ve gurbet kavramlarını, bu temaların Ertaş'ın yaşamı ve müziği üzerindeki etkilerini ele alarak tartışmaktadır. Avşar ve Türkmen, Ertaş'ın eserlerinde gurbetin, yalnızlığın, özlemin ve zorlu yolculukların nasıl yoğun bir şekilde işlendiğini, bu temaların halkın duygusal dünyasında nasıl bir karşılık bulduğunu analiz etmektedirler. Türkülerdeki göç ve gurbet olguları, genellikle toplumun geçirdiği toplumsal değişimlerle, köyden kente göç, işçi göçü ve yerinden edilme gibi toplumsal olaylarla ilişkilendirilerek, bu unsurların halkın kimliğini, aidiyet duygusunu ve toplumsal bağlarını nasıl etkilediği vurgulanmıştır. Çalışma, Ertaş'ın göç ve gurbet temalarına ilişkin türkülerinin, halk müziğinin sadece bir eğlence değil, aynı zamanda toplumsal ve kültürel hafızanın bir yansıması olduğunu ortaya koymaktadır. Bu bildiri, Neşet Ertaş'ın göç ve gurbet olguları üzerinden hem bireysel hem de toplumsal düzeyde derin bir anlayış geliştirerek, Ertaş'ın müziğini sosyokültürel bir bağlamda anlamak adına önemli bir kaynak sunmaktadır.

Umucu (2013) "Kırşehir İli Kızılırmak Havzası Ağıtları (Araştırma- İnceleme- Metin)" başlıklı yüksek lisans tezinde, Kırşehir ilinin Kızılırmak Havzası bölgesine ait ağıtları incelemektedir. Tezde,

öncelikle Kızılırmak Havzası'nda derlenen ağıtlar üzerinde bir literatür taraması yapılmış ve bu ağıtların tarihsel ve kültürel bağlamı ele alınmıştır. Ağıtların, toplumsal hafızayı nasıl taşıdığı, ölüme, kayıplara ve acılara nasıl bir anlam yüklediği incelenmiştir. Umucu, bu çalışmada ağıtların toplum için bir anlam taşıyan ve halkın duygusal deneyimlerini aktaran önemli bir tür olduğunu vurgulamaktadır. Çalışmanın ana odaklarından biri, ağıtların biçimsel özellikleridir. Ağıtların ritmi, dili, kullanılan imgeler ve kelime seçimleri üzerinde durulmuş, bu özelliklerin halkın duygusal ve kültürel dünyasını nasıl yansıttığına dair derinlemesine bir çözümleme yapılmıştır. Ayrıca, ağıtların toplumsal işlevi ve bu işlevin, bölge halkının yaşam tarzıyla nasıl örtüştüğü ele alınmıştır. Tezin bir diğer önemli kısmı ise, Kızılırmak Havzası bölgesine ait ağıtların metinleridir. Umucu, çalışmada bu ağıtları derleyerek, metinlerin yanı sıra ağıtların toplumsal, kültürel ve duygusal bağlamda ne tür anlamlar taşıdığına dair bir inceleme sunmuştur. Bu metinler hem halkın günlük yaşamına hem de kültürel mirasına dair değerli bilgiler sunmaktadır. Sonuç olarak, Kırşehir İli Kızılırmak Havzası Ağıtları (Araştırma-İnceleme-Metin) başlıklı tez, ağıtların halk kültüründeki yerini ve işlevini anlamak adına kapsamlı bir inceleme sunmaktadır.

Özkaynar (2014) "Kırşehir Yöresi Âşıklık Geleneği ve Kırşehirli Aşık Dindarî" başlıklı yüksek lisans tezi, Kırşehir yöresinde süregeldiği şekilde âşıklık geleneği ve bu geleneğin önemli temsilcilerinden biri olan Aşık Dindarî'yi incelemektedir. Tezde, Kırşehir yöresinin âşıklık geleneği tarihsel ve kültürel bağlamda değerlendirilmiş, bu geleneğin Kırşehir halkının sosyal yaşamındaki rolü ve işlevi ortaya konmuştur. Özkaynar, bölgedeki âşıkların şiirleri aracılığıyla halkın dünyasını, değerlerini, yaşam biçimlerini ve toplum içindeki dinamiklerini incelemiştir. Ayrıca, Kırşehir âşıklık geleneğinin hem sözlü hem de yazılı kültür açısından nasıl bir devamlılık sağladığına dair önemli bulgular sunmuştur. Çalışmanın odaklandığı bir diğer önemli konusu Kırşehirli Aşık Dindarî'dir. Aşık Dindarî'nin hayatı, şiirlerinde işlediği temalar, üslubu ve toplumda edindiği yer detaylı bir şekilde ele alınmıştır. Tezde, Aşık Dindarî'nin eserleri üzerinden halkın ahlaki değerleri, tasavvufî düşünceler ve dini anlayışların nasıl yansıdığı incelenmiştir. Aynı zamanda, Aşık Dindarî'nin diğer âşıklarla olan ilişkisi, onun sanatındaki özgünlük ve Kırşehir halkı üzerindeki etkileri de tartışılmıştır. Bu çalışma hem âşıklık geleneğinin hem de Aşık Dindarî'nin halk edebiyatındaki yerine ışık tutarak, Türk halk edebiyatının bir parçası olarak Kırşehir'in kültürel mirasını belgelemektedir.

Yıldız (2014) "Kaman Abdallarının Halkbilimi Açısından İncelenmesi" başlıklı tezin giriş bölümünde Kaman ilçesi, bu ilçede yaşamış medeniyetler, "Abdal" kelimesinin kökeni, Türkmen toplumu içinde Abdalların yeri ve Abdalların Kaman'a geliş süreçleri ele alınmıştır. Birinci bölümde, Kaman Abdallarının doğum öncesi ve sonrası gelenekleri, sünnet törenleri ve sünnetçilik mesleği, askere uğurlama ve karşılama ritüelleri, evlenme ve düğün gelenekleri (kız isteme, söz ve nişan) ile ölüm törenleri, dini bayramlar, Hıdırellez ve milli bayramları içeren kutlama ve bereket törenleri incelenmiştir. İkinci bölümde, Kaman Abdallarının dini inançları, Alevi-Bektaşi inanışları, ziyaret ettikleri türbeler ve rüya tabirleri üzerinde durulmuştur. Üçüncü bölümde, Kaman Abdallarının mutfak kültürü, belirli dönemlere özgü yiyecek ve içecekler ile geleneksel yemekleri detaylı bir şekilde ele alınmıştır. Dördüncü bölümde, çocukların, gençlerin ve yetişkinlerin gündelik yaşamlarındaki giyim tarzları, çeşitli hastalıklara karşı uyguladıkları tedavi yöntemleri, meteorolojik inanışları, evlerinin yapısı ve dekorasyonu, el sanatları ve çocukların oynadığı oyunlar incelenmiştir. Beşinci bölümde, Kaman Abdallarına özgü kelimeler, deyimler, atasözleri, ninniler, masallar, efsaneler, dualar, beddualar ve türküler ele alınmış, bu unsurların anlamları üzerinde durulmuştur. Altıncı bölümde, Abdalların seslendirdiği türküler, farklı türdeki türküler (bozlaklar ve kırık havalar), duyulmamış on sekiz bozlak, kullanılan vurmalı, üflemeli ve mızraplı çalgılar ile eğlencelerde oynanan halk oyunları incelenmiştir. Ayrıca otuz kaynak kişiyle yapılan görüşmelerle Kaman Abdallarının müzisyenlik mesleği ve müzik kültürü hakkında bilgi toplanmıştır. Son olarak, yedinci bölümde, beşinci bölümde derlenen halk bilimi ürünleri sosyokültürel açıdan değerlendirilmiştir.

Saygılı (2015) "Kırşehir İli Abdallarında Geçiş Ritüelleri" başlıklı yüksek lisans tez çalışmasının konusu, Kırşehir Abdalları arasında geçiş ritüellerinin (doğum, evlenme ve ölüm) halk edebiyatı ve halk bilimi perspektifinden derinlemesine incelenmesidir. Araştırma, bu ritüellerin Türk dünyası ve Anadolu'daki benzerleriyle karşılaştırmalı olarak ele alınmasını ve kültürel devamlılık ile değişim

unsurlarını ortaya koymayı amaçlamaktadır. Yöntem olarak alan araştırması, mülakat, gözlem ve literatür tarama teknikleri kullanılarak derinlemesine analiz gerçekleştirilmiştir. Sonuç olarak, Abdalların geçiş ritüellerinin geçmişten günümüze geleneklerini koruyarak toplumsal hafızalarında önemli bir yer tuttuğu ve kültürel kimliklerini güçlü bir şekilde yansıttığı belirlenmiştir.

Karaaslan (2015) "Kırşehir Müzesi'ndeki Kırşehir Yöresi Halıları" adlı tez çalışmasında Türk halı sanatının gelişimi ve Kırşehir halıları (seccade, sedir ve karyola halıları), bu halıların kullanım yerlerine göre, kullanılan malzemelerine göre, kullanılan renkler, dokuma özellikleri, kompozisyon ve desen özelliklerine göre tasnifi yapılmıştır. Bu kapsamda göbek, kandil, koçboynuzu, elibelinde, arapeli, çatıkkaş, ejder, havabaşı, Ladik gülü, hayatağacı figürü gibi çizimler incelenmiştir.

Köşker (2016, s, 577) "Abdals in Cultural Geography of Anatolia" başlıklı çalışması, Abdalların Anadolu'daki kültürel kimliklerini ve coğrafi dağılımlarını tarihsel belgeler, saha araştırmaları ve halk anlatılarından yararlanarak incelemektedir. Etnografik bir yaklaşımla yürütülen çalışma, Abdalların müzik kültüründeki rollerini (örneğin düğünlerde çaldıkları davul ve zurna), mevsimsel göçebe yaşam tarzlarını ve tarım-hayvancılıkla ilişkilerini ele alır. Ayrıca topluluğun maruz kaldığı sosyal ayrımcılık, halk hikâyelerindeki kimlik inşası (örneğin "Ali Abdal'ın destanı") ve kültürel mirası detaylandırılmıştır. Çalışma, Abdalların hem Anadolu kültüründeki özgün yerini hem de karşılaştıkları toplumsal zorlukları görünür kılmayı amaçlar.

Güzel (2016) "Kırşehir'den Derlenen Efsanelerin Retorik Analizi" başlıklı doktora tez çalışmasının giriş bölümünde, araştırmanın yapıldığı bölgenin tarihi ve coğrafi özellikleri ile kaynak kişilerin yaşadığı yer hakkında bilgiler verilmiştir. Bu sayede, anlatıların şekillendiği zihniyetin ana hatları ortaya konmuştur. Giriş bölümünde ayrıca araştırmanın konusu, amacı ve yöntemi hakkında bilgiler sunulmuş, ardından Kırşehir'e ait efsanelerle ilgili yapılmış önceki çalışmalar tanıtılmıştır. Çalışma, giriş bölümünden sonra dört ana bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde, efsane türü hakkında genel bilgiler verilmiş, efsanenin tanımı, oluşumu ve işlevleri hakkında değerlendirmeler yapılmıştır. Ayrıca, bu bölümde efsane türünün diğer geleneksel anlatı türleriyle olan ilişkisi de tartışılmıştır. İkinci bölümde, tezin inceleme yöntemini içeren retorik kavramına dair bilgiler sunulmuş ve retoriğin ikna etme kategorileri tanıtılmıştır. Bu bölümde ayrıca, retorik ile efsane arasındaki ilişki ele alınmış ve retoriğin ikna etme kategorilerinin Kırşehir efsanelerine nasıl uygulandığı açıklanmıştır. Üçüncü bölümde, Kırşehir efsanelerinin retorik analizi yapılmış; her bir retorik kategori (ethos, logos, pathos) için ayrı ayrı değerlendirmeler yapılmış ve efsanelerin inanma ve inandırma boyutları yorumlanmıştır. Dördüncü bölümde, çalışmaya konu olan ve sahada derlenen efsane metinleri, tasnife uygun şekilde sıralanmıştır. Sonuç bölümünde ise, efsane türüne uygulanan retorik analiz yöntemi sonucunda elde edilen veriler ve derleme sürecinde tespit edilen hususlar genel olarak değerlendirilmiş ve yapılan tespitler sunulmuştur.

Bekki ve Demirtaş (2017) "Son Abdal Neşet Ertaş: Hayatı, Eserleri ve Hakkında Yapılan Çalışmalar" adlı kitabı ünlü halk müziği sanatçısı Neşet Ertaş'ın yaşamını, sanatını ve onunla ilgili yapılan akademik çalışmaları kapsamlı bir şekilde ele almaktadır. 2017 yılında Kesit Yayınları tarafından İstanbul'da yayımlanan bu kitap, Ertaş'ın müziği, yaşamı, sanatı ve kültürel mirası üzerine derinlemesine bir inceleme sunmaktadır. Kitapta, Neşet Ertaş'ın halk müziği dünyasındaki yerini ve bozlak türünün temsilindeki katkılarını anlatan bir biyografik çözümleme yapılırken, aynı zamanda sanatçının eserleri ve onun hakkında yapılan çeşitli araştırmalara da yer verilmiştir. Ertaş'ın müzik kariyerinin dönüm noktaları, sahne hayatı ve toplumsal etkileri detaylı bir şekilde ele alınmıştır. Kitap, ayrıca Ertaş'ın şarkılarını, türkülerini ve sözlerini inceleyerek, onun müziği ile toplumsal değerler arasında kurduğu güçlü bağı ortaya koymaktadır. Ertaş'ın halk müziği alanındaki en önemli temsilcilerden biri olarak kabul edilmesinin yanı sıra, eserlerine yapılan akademik çalışmalara dair bir derleme sunması da kitabın önemli bir özelliğidir. Sonuç olarak, Bekki ve Demirtaş'ın bu eseri, Neşet Ertaş'ın kültürel mirasını ve halk müziğindeki önemli rolünü anlamak isteyenler için kapsamlı bir kaynak sunmaktadır.

Ölmez vd.'nin (2018, s, 2) "Kaman Yöresi Halk Kültüründe Eski Çocuk Oyunları" başlıklı çalışması, Kaman yöresindeki geleneksel çocuk oyunlarını incelemektedir. Bu bildiri, 3-5 Mayıs 2018 tarihlerinde Ankara'da düzenlenen Uluslararası Kültür ve Bilim Kongresi'nde sunulmuştur. Çalışma, Kaman yöresindeki eski çocuk oyunlarını kültürel bir miras olarak ele almakta, bu oyunların toplumsal ve eğitimsel işlevlerini tartışmaktadır. Yazarlar, yöredeki geleneksel çocuk oyunlarını derleyerek, bu oyunların nasıl oynandığı, kullanılan araçlar ve bu oyunların çocukların sosyal gelişimindeki yerini araştırmışlardır. Ayrıca, çocuk oyunlarının kültürel aktarımda, yöre halkının gelenek ve göreneklerinin nesilden nesile aktarılmasındaki rolünü incelemişlerdir. Oyunların, özellikle grup etkileşimini teşvik etme, çocukların toplumsal normları öğrenme ve birlikte vakit geçirme açısından büyük bir önemi olduğu vurgulanmıştır. Çalışma, aynı zamanda bu oyunların zamanla nasıl değiştiğini ve modern yaşamın etkisiyle geleneksel oyunların nasıl kaybolmaya başladığını da ele almaktadır.

Dede (2018) "Kırşehir Âşıklık Geleneğinde Âşık Şemsi Yastıman" başlıklı yüksek lisans tezi, Kırşehir bölgesinde önemli bir yer tutan halk şairi Âşık Şemsi Yastıman'ın hayatını, şiirlerini ve Âşıklık geleneğindeki yerini kapsamlı bir şekilde ele almıştır. Tezde, ilk olarak Âşık Şemsi Yastıman'ın yaşamı, kişiliği ve sanatçı kimliği hakkında bilgiler verilmiş, onun halk şairi olarak nasıl şekillendiği ve Kırşehir'deki kültürel çevreyle ilişkisi irdelenmiştir. Daha sonra, Yastıman'ın eserleri detaylı bir şekilde incelenmiş; şiirlerinde kullandığı temalar, dil ve üslup özellikleri analiz edilmiştir. Çalışmada, Yastıman'ın şiirlerinde yer alan toplumsal, kültürel ve tasavvufi unsurlar da dikkatle ele alınarak, Âşık Şemsi Yastıman'ın halk edebiyatı içindeki yeri ve önemi vurgulanmıştır. Ayrıca, Âşıklık geleneğinin özellikleri, bu geleneğin devamında önemli bir figür olan Yastıman'ın rolü tartışılmıştır. Bu tez, aynı zamanda Âşık Şemsi Yastıman'ın şiirlerini, diğer âşıklar ile kıyaslayarak, onun halk şairliği anlayışındaki özgünlüğünü ve halk müziği ile ilişkisini de ortaya koymaktadır.

Gürkan (2019) "Çoklu kimlik, Meslek, Akrabalık ve Müzik: Orta Anadolu Abdallarının Müziksel Dinamikleri" adlı doktora tezinde etnik perspektiften abdalların kökenine ilişkin çıkarımlar ile bölümüyle başlamakta bu bölümde abdalların Türklükleri, abdallar hakkında Farsî köken çıkarımları, abdalların çingene kökeni olduğu yönündeki iddialar ile konunun tarihsel sürecine ışık tutmuştur. Ardından konuya inanç yönünden değinmiş abdallık ve tasavvuf, abdallık ve kalenderilik, abdallar ve alevilik-bektaşilik çerçevesinde konu ele alınmıştır. Bir sonraki kısımda abdallık konusuna dilsel açıdan yaklaşılmış abdalların gizli dili, eynu dili ve abdalların kökeni hakkında bilgi verilmiştir. İkinci bölümde çokluk kavramı hakkındaki giriş kısmının ardından Orta Anadolu Abdallarının çoklu kimliği, iç evlilikler, aile yapısı ve akrabalık ilişkileri, ezginlik ve abdallık, Dionysos kültürü ve abdallık ile kışlık gurbet abdallık hakkında bilgi verilmiştir. Çalışma abdalların müziğindeki ideal tını, perde ve avazı, Kırşehir-Kaman-Keskin Abdalları arasındaki müziksel farklar. Abdallarda müzik öğretimi ve yeniden yaratım süreci, Teber ve Almanya düğünleriyle, Abdal kadınlar ve geben müzisyenler konusuyla çalışma tamamlanmaktadır.

Tufan (2019) "Kırşehir İlinde Geçmişten Bugüne Çeyiz Geleneği" başlıklı tez çalışmasının giriş bölümünde, araştırmanın amacı, kapsamı ve önemi açıklanmış, Türk el sanatlarının tanımı ve sınıflandırılması, Türk işleme sanatının tanımı, sınıflandırması ve tarihsel gelişimi ele alınmıştır. Ayrıca, Kırşehir ilinin tarihi coğrafyası, evlenme gelenekleri ve Türk kültüründe önemli bir yere sahip olan çeyiz ile ilgili literatür kaynaklarının özetlerine de yer verilmiştir. İkinci bölümde, araştırma yöntemine dair bilgiler sunulmuştur. Bu bölümde, araştırmanın modeli, evren ve örneklem seçimi, varsayımlar, sınırlamalar ve veri toplama yöntemleri ayrıntılı bir şekilde açıklanmıştır. Üçüncü bölümde, çeyiz geleneği kapsamında yer alan ürünler analiz edilmiştir. Her bir ürün için gözlem fişleri hazırlanmış, bu fişlerde elde edilen ürünün sahibi, adresi, yapılış tarihi, türü, bulunduğu yer, mevcut durumu, onarım durumu, boyutları, kullanılan malzemeler, teknik, renk, konu ve kompozisyon özellikleri belirlenmiş ve fotoğraflarla birlikte kaydedilmiştir. Dördüncü bölümde, ürünlerin gözlem fişlerine kaydedilen bilgileri değerlendirilmiş ve bu değerlendirmeler detaylandırılmıştır. Ayrıca, yöre halkına uygulanan görüşme formlarının sonuçları grafiklerle desteklenerek sunulmuştur. Sonuç bölümünde, araştırma süreci ve elde edilen bulgular doğrultusunda sonuçlar ve öneriler ortaya konulmuştur. Kırşehir çeyizlerinde yer alan el sanatları türlerinin büyük bir kısmının işleme, örgü ve dokuma gibi el sanatlarından oluştuğu

tespit edilmiştir. Ayrıca, yöreye özgü çeyizle ilgili kavram ve terimler bir sözlük bölümünde toplanmıştır. Bayrağa elma takımından görünüm, Dival işi uygulanmış bindallılardan görünüm. Kardeş Kuşağı bağlamasından görünüm, XVII. Yüzyıla ait Kırşehir seccadesi, XVII. Yüzyıla ait Kırşehir seccadesi, Gömme ıstardan görünüm, Tahta çömçeden görünüm. Duvak açmadan görünüm, Kırşehir mutfak kültüründe yer alan bakır eşya örneklerine dair fotoğraflarla zenginleştirilmiştir. Çalışmanın sonuç kısmında gelişen teknoloji ile Kırşehir düğünlerinin de değişim gösterdiği gelini güvence altına almaya çalışan belge geleneğinin kaybolduğu, düğünlerin gece ve gündüzden teke indiği, yöreye ait çeyiz geleneği içerisinde yer alan tahta kaşıkların yerini günümüzde hazır işçiliği gerektiren fabrikasyon kaşıklar aldığı, çeyizde bir kat altına bir kat üstüne şeklimde yorgan döşek verilme geleneğinin devam ettiği, çoraplarda yörede kullanılan ifadeyle ‘‘dama (küçük kare motifler)’’ ve ‘‘bıçkır’’ motiflerinin yaygın olduğu, duvak açma geleneği ve gelinin başından para, buğday, çerez karışımının dökülmesi, ayağının önünde testi kırılması, ağzına bal sürülmesi, kayınvalidenin kolunun altından geçilmesi gibi adetlerin de devam ettirildiği görülmektedir.

Güray ve Karadeniz (2019, s, 76-93) “Horasan’dan Keskin’e Bir Çığlık: Muharrem Ertaş “Kırat Bozlağının Çok Katmanlı Analizi Üzerinden Orta Asya’dan Anadolu’ya Âşıklık Geleneğinin İzini Sürmek” adlı makalesinde Orta Asya’dan Anadolu’ya uzanan âşıklık geleneğinin izlerini sürmeyi amaçlamaktadır. Çalışmada, Muharrem Ertaş’ın sanatındaki katmanlar çözümlemeye tabi tutularak bozlak türünün hem tarihsel hem de kültürel bağlamı incelenmiştir. Yöntem olarak müzikolojik analiz ve tarihsel-kültürel bağlamlandırma bir arada kullanılmıştır. Sonuç olarak, “Kırat Bozlağı” üzerinden, Türk halk müziği ve âşıklık geleneğinin Orta Asya’dan Anadolu’ya taşıdığı temaların, tekniklerin ve duygusal ifadelerin sürekliliği ortaya konulmuş; Muharrem Ertaş’ın bu geleneğin modern temsilcilerinden biri olduğu vurgulanmıştır.

Şahin vd.’nin (2019, s, 33-54) “Kırşehir Halk Türkülerinde Geçen Tekstiller ve Dokuma Araçları Üzerine Bir Değerlendirme” başlıklı çalışması, Kırşehir halk müziği repertuarındaki türkülerde yer alan tekstil ürünleri ve dokuma araçlarını incelemektedir. Çalışma, özellikle geleneksel dokumaların, halı ve kilim gibi tekstil ürünlerinin, türkülerde sembolik olarak nasıl işlendiğini ortaya koymaktadır. Örneğin, türkülerde yer alan "yüklük", "çekme" gibi terimlerin, bölgedeki geleneksel giyim kültürünü ve bu kültürün sosyal yaşamdaki rolünü nasıl yansıttığına dair örnekler sunulmuştur. Ayrıca, dokuma araçları (örneğin, tezgâh) ve üretim süreçlerinin de halk türkülerine nasıl yerleştiği ve bu unsurların halk arasında nasıl algılandığı tartışılmıştır. Çalışma, tekstilin kültürel bir ifade biçimi olarak halk müziğiyle entegrasyonunu inceleyerek, Kırşehir halkının geçmişten günümüze geleneksel tekstil üretimi ve kullanımına dair önemli bilgiler sunmaktadır. Sonuç olarak, türkülerdeki bu motiflerin, yerel halkın yaşam tarzını, değerlerini ve toplumsal yapısını anlamada önemli bir kaynak olduğu vurgulanmıştır.

Etikan vd.’nin (2019, s, 409-508) “Kırşehir Halk Kültüründe Yüklük Örtüsü” başlıklı çalışması, Kırşehir yöresine ait geleneksel yüklük örtüsünü halk kültürü bağlamında incelemekte, yüklük örtüsünün tarihsel gelişimi, işlevi ve kültürel anlamları üzerinde durmaktadır. Araştırmada, yüklüğün Kırşehir halkı tarafından nasıl kullanıldığı, özellikle kadınların günlük yaşamlarında ve özel günlerde yüklük örtüsünün sosyal işlevleri ele alınmıştır. Çalışma, örtülerin işleme teknikleri, kullanılan renkler ve motiflerin sembolik anlamlarını tartışırken, bu örtülerin toplumdaki statü ve kimlik belirleme işlevini de incelemektedir. Örneğin, yüklük örtüsünde kullanılan kırmızı, mor gibi renklerin, Kırşehir halkı tarafından güç ve koruma simgeleri olarak kabul edildiği belirtilmiştir. Ayrıca, yüklük örtüsünün düğünlerde, cenaze törenlerinde ve diğer ritüellerde nasıl kullanıldığı ve bu örtülerin halk arasında hangi sosyal mesajları taşıdığı örneklerle açıklanmıştır. Sonuç olarak, çalışmada, yüklük örtüsünün yalnızca bir giysi değil, aynı zamanda toplumsal değerleri yansıtan ve halk kültürünün önemli bir parçası olan bir kültürel öğe olduğu vurgulanmıştır.

Erdoğan (2020, s, 45-66) “Kırşehir Yöresi Ağzından Derleme Sözlüğüne Katkılar-1” başlıklı çalışması, Kırşehir yöresine ait ağız özelliklerini ve yerel kelimeleri derleyerek, bu bölgenin dilsel zenginliğini ortaya koymaktadır. Makale, Kırşehir halkının kullandığı yerel kelimeler, deyimler ve ağız özelliklerinin derlendiği bir sözlük çalışmasının ilk kısmını sunmaktadır. Çalışmada, Kırşehir’e özgü kelimeler, ses değişimleri ve dilsel özellikler incelenmiş, bu kelimelerin bölgenin kültürel ve sosyal

yapısıyla ilişkisi ele alınmıştır. Örneğin, yörede sıkça kullanılan bazı kelimelerin, günlük yaşamla ve tarımla ilgili özgün anlamlar taşıdığı belirtilmiştir. Makalede, bu dilsel unsurların nesilden nesile nasıl aktarıldığı, dilsel kimlik ve kültürel miras açısından önemi vurgulanmıştır. Çalışma, Kırşehir ağızlarının korunmasına ve bu ağızların literatüre kazandırılmasına önemli bir katkı sağlamaktadır. Sonuç olarak, bu derleme çalışması, bölgesel dil çeşitliliğini ve halkın dilsel özelliklerini belgeleyerek, halkbilimi araştırmalarına değerli bir kaynak sunmaktadır.

Kandır (2020) "Neşet Ertaş'ın Türkülerinde Folklorik Unsurlar" başlıklı yüksek lisans tez çalışmasının birinci bölümünde Neşet Ertaş'ın hayatı, edebi kişiliği ve türkü geleneğindeki yeri, devlet sanatçısı ödülü alması, Abdallık geleneği içerisinde Neşet Ertaş ve onun hakkında yapılmış bilimsel çalışmalar bulunmaktadır. İkinci bölümde Neşet Ertaş'ın türkülerindeki halk hikayelerinden olan unsurlar (Kerem ile Aslı, Leyla ile Mecnun, Ferhat ile Şirin, Arzu ile Kamber) ile alkış ve kargışlar, hitaplar, argo sözler, deyişlere yer verilmiştir. Üçüncü bölümde ise Neşet Ertaş'ın türkülerinde halk hekimliği, halk zoolojisi, geçiş dönemlerine ait unsurlar, ölüm ve ölüm sonrasına dair inanışlar irdelenmiştir. Bu kapsamda Sözü ve Müziği Neşet Ertaş'a Ait Olan Türküler, Sadece Sözü Neşet Ertaş'a Ait Olan Türküler, Müziği Neşet Ertaş'a Ait Olan Türküler olmak üzere toplam 141 türküye yer verilmiştir.

Halk hikayelerinin gelişen teknoloji bağlamında geri plana düşmesini engellemek adına pek çok ülkede dijitale dökme çalışmaları bulunmaktadır. Bu kapsamda Mutlugün ve Topuz'un (2020, s,40) Dijital Anlatı Bağlamında Hikâyeciliğin Yeni Konumu çalışmasında da belirttiği gibi kültürel mirasın aktarımında değerlendirilme yapmak da düşünülmesi gerekmektedir.

Yalçın (2020) "Kırşehir'de Ahilik Çalışmaları ve Ahi Baba Mustafa Karagüllü (1928-2018)" başlıklı yüksek lisans tezinin ilk bölümde, Ahiliğe temel oluşturan fütüvvet anlayışı, fütüvvetnameler ve Ahi şecerenameleri hakkında bilgi verilmiştir. Ardından, Ahilik teşkilatının kurucusu olan Ahi Evran'ın hayatı ve eserleri ele alınmış; Ahiliğin Anadolu'da yayılmasını sağlayan Ahi Evran'ın katkıları, ahiliğin tarihsel gelişimi, amaçları ve fonksiyonları detaylı bir şekilde incelenmiştir. İkinci bölümde, Mustafa Karagüllünün hayatı ve ahilikle ilgili çalışmaları kronolojik bir sırayla incelenmiş ve yazdığı eserlerin listesi sunulmuştur. Bu bölümde, Mustafa Karagüllünün bilgi ve birikimlerinden yararlanılmış, ayrıca arşivindeki belgeler ve dokümanlar gözden geçirilmiştir. Ayrıca, kapsamlı bir literatür taraması yapılmış, yerel televizyon, dergi ve gazetelerin arşivlerinden faydalanılmıştır. Ahilikle ilgili faaliyetler, Karagüllünün yaşamındaki olaylarla bağlantılı olduğundan, bu faaliyetler ayrı bir başlık altında değil, olayların tarihsel sıralaması içinde değerlendirilmiştir. Üçüncü bölümde ise, Ahilik ve Ahi Evran'ın derinlemesine yerleştiği Kırşehir'deki "Ahilik" konulu çalışmaların bibliyografyasına yer verilmiştir. Bu bibliyografik künyeler, "kitaplar", "tezler", "sempozyumlar", "makaleler ve diğer yayınlar" ile "belgeseller ve filmler" başlıkları altında, yazar soyadlarına göre alfabetik sıralanarak sunulmuştur. Bibliyografya, 8 Nisan 2020'ye kadar tespit edilebilen toplam 770 kaynağı içermektedir. Çalışma Karagüllünün Ahilik haftası kutlama mesajlarından, öğrencilerle yaptığı söyleşilerden, onun hakkında çıkan gazete yazılarından, hazırladığı ahilik broşüründen ve konuya dair pek çok fotoğraf ile tamamlanmıştır.

Saygılı Savaş (2021) "Kırşehir Yöresi Ağıtlarında Al (A) Manya İmgesi" çalışması Kırşehir yöresine ait ağıtlarda yer alan "Al (A) Manya" imgesini incelemekte, özellikle Kırşehir ağıtlarında geçen ve halk arasında derin anlamlar taşıyan "Al (A) Manya" figürünü çözümlemektedir. Çalışma, bu imgenin ağıtlarda nasıl işlediğini, sembolik anlamlarını ve yerel halk kültüründeki rolünü ele almaktadır. "Al (A) Manya" ifadesi, yörede ölen kişinin ardından duyulan yasın ve kaybın bir simgesi olarak kullanılırken, aynı zamanda bir tür ölümsüzleşme ve anma biçimi olarak da anlam kazanmaktadır. Savaş, bu imgenin folklorik bağlamda ne anlama geldiğini, halk arasında nasıl algılandığını ve yöresel değerlerle olan ilişkisini derinlemesine incelemiştir. Ayrıca, "Al (A) Manya" imgesinin hem bireysel hem de toplumsal düzeyde yas, acı ve ölüm kavramlarıyla nasıl örtüştüğünü tartışmıştır. Çalışma, Kırşehir yöresindeki ağıtların, halk kültürünü ve halkın ölümle, yasla ve kayıpla nasıl başa çıktığını anlamada önemli bir kaynak sunduğunu göstermektedir. Sonuç olarak, bu imge, yöresel halk edebiyatında duygusal bir ifade biçimi olarak öne çıkarken, aynı zamanda toplumsal hafızanın ve kültürel aktarımın bir aracı olarak işlev görmektedir.

Çelikkol, Enli, Taşcan ve Tuncay (2021) "Abdal Kültürünün Davul Temsilcisi: Âdem Göçer" adlı eseri, Abdal kültürünün önemli bir figürü olan Âdem Göçer'i incelemektedir. 2021 yılında Bilkent Üniversitesi tarafından yayımlanan bu çalışma, Âdem Göçer'in hem Abdal kültüründeki hem de Türk halk müziğindeki rolünü ele almaktadır. Kitap, Göçer'in hayatını, müzikal kariyerini ve özellikle davul çalmadaki yeteneğini derinlemesine incelemektedir. Âdem Göçer'in, Abdal kültürünü yaşatmadaki rolü, halk müziğine katkıları ve bu kültürün taşınmasındaki önemi vurgulanmıştır. Göçer'in davulculuk tarzı, Abdal geleneğinin müziksel ögeleriyle nasıl harmanlandığı, onun bu geleneksel müzik türünü modern zamana nasıl uyarladığına dair örnekler verilmiştir. Ayrıca, Âdem Göçer'in müzikle toplumsal hafızayı nasıl şekillendirdiği, halkın kültürel kimliğini nasıl yansıttığı üzerinde durulmuştur. Çalışma, Göçer'in müziği aracılığıyla Abdal kültürünü yaşatma ve aktarma çabasını ve bunun hem halk müziği hem de sosyal yaşam açısından taşıdığı önemi göstermektedir.

Efe (2022, s, 6-35) "Neşet Ertaş'ın Dili: Bozkırın Türkçesi", başlıklı makalesi, ünlü Türk halk müziği sanatçısı Neşet Ertaş'ın dilini ve dilindeki özellikleri ele almaktadır. Makale, Ertaş'ın şarkılarında kullandığı dilin, Bozkır'ın geleneksel Türkçesinin bir örneği olarak nasıl şekillendiğini incelemektedir. Bu bağlamda, Ertaş'ın şarkı sözleri üzerinden Bozkır Türkçesi'nin fonetik, morfolojik ve söz dizimi özellikleri ortaya konmuştur. Efe, Ertaş'ın dilinin yalnızca bir müzik dili değil, aynı zamanda bozkır halkının sosyal yapısını ve kültürünü yansıtan bir iletişim biçimi olduğunu vurgular. Makalede, Ertaş'ın dilinde kullanılan yerel kelimeler, deyimler ve halk tabirlerinin, Bozkır'ın zengin kültürel mirasına nasıl atıfta bulunduğu, bu dilin ne şekilde halkın ortak belleğini oluşturduğuna dair derinlemesine analizler yapılmıştır. İMBİK Kültür-Sanat ve Edebiyat Dergisi'nde 2022 yılında yayımlanan bu çalışma, Ertaş'ın müziğini dilsel bir perspektiften inceleyerek, Türk halk müziğinde dilin nasıl bir sanat aracı olarak kullanıldığını gözler önüne sermektedir.

Etikan (2022, s, 240-259) "Kırşehir Yöresi Düz Dokumalarında Nazar İnanışını Simgeleyen Motifler" başlıklı çalışması, Kırşehir yöresine ait düz dokumalarda yer alan nazar inancını simgeleyen motifleri incelemektedir. 2022 yılında Arış Dergisi'nin 20-21. sayılarında yayımlanan bu makale, Kırşehir halk kültüründe nazar inancının ve bu inançla bağlantılı olan sembollerinin tekstil ürünlerindeki yeri üzerine odaklanmaktadır. Çalışma, özellikle halı, kilim ve benzeri düz dokumalarda kullanılan motiflerin, nazar değmesinden korunma amacıyla tasarlandığını ve bu motiflerin yerel halkın inançlarıyla nasıl ilişkilendirildiğini ortaya koymaktadır. Makalede, nazar boncuğu, göz motifi, kuş figürleri gibi geleneksel simgelerin dokumalarda nasıl işlediği ve bunların halk arasında nasıl algılandığına dair örnekler verilmiştir. Etikan, bu motiflerin kültürel anlamlarını çözümlerken, geleneksel dokuma teknikleriyle bu sembollerin nasıl korunmaya çalışıldığını da vurgulamaktadır. Sonuç olarak, çalışmada, Kırşehir'in tekstil sanatlarının, bölgedeki halk inançlarını yansıtan önemli kültürel ögeler olarak devam ettiğine ve bu motiflerin hem estetik hem de ritüel anlam taşıdığına dikkat çekilmiştir.

Şahin (2022, s, 329-335) "Abdallık Geleneği ve Günümüz Abdalları" çalışması Abdallık geleneğinin tarihsel kökenlerini, kültürel unsurlarını ve günümüzdeki yansımalarını incelemektedir. Çalışma, tarihsel analiz ve saha araştırmalarına dayalı bir yöntemle, Abdalların müzik geleneği, halk inançları ve toplumsal kimliklerini ele alır. Abdalların düğün ve özel ritüellerdeki müzikleri, halk arasında koruyucu figürler olarak kabul edilmeleri ve sosyal dışlanma ile başa çıkma biçimleri incelenmiştir. Ayrıca, göçebe yaşam tarzının yerini yerleşik hayata bırakmasıyla birlikte Abdalların kimliklerini nasıl dönüştürdüğü ve müzik sektöründeki rollerinin arttığı gözlemlenmiştir. Sonuç olarak, Abdallık geleneğinin modern dönemde de güçlü bir şekilde sürdüğü ancak toplumsal marjinalleşme nedeniyle çeşitli zorluklarla karşı karşıya kaldığı vurgulanmıştır.

Bekki ve Demirbaş (2023, s, 1051-1063) "Neşet Ertaş Bibliyografyasına Ek (Eylül2017-Nisan 2023)" başlıklı çalışması, ünlü halk müziği sanatçısı Neşet Ertaş'a dair yayımlanan kaynakları güncellemektedir. 2023 yılında Avrasya Uluslararası Araştırmalar Dergisi'nde yayımlanan bu makale, Eylül 2017 ile Nisan 2023 arasındaki dönemde Neşet Ertaş hakkında yapılmış yeni araştırmaları, yayımlanan makaleleri, kitapları ve diğer bilimsel çalışmaları içermektedir. Çalışma, Ertaş'ın sanatı ve hayatı üzerine yapılan literatür taramasını derleyerek, bu alandaki araştırma boşluklarına ışık

tutmaktadır. Özellikle, Ertaş'ın müziği ve kültürel mirası üzerine yapılan akademik çalışmaların yanı sıra, biyografik analizler ve sanatçının toplum üzerindeki etkisini inceleyen yeni yayınlara da yer verilmiştir. Çalışma, Neşet Ertaş'ın halk müziği alanındaki yerini ve bu alandaki akademik üretimin artışını belgeleyerek, onun kültürel mirasının korunmasına katkıda bulunmayı amaçlamaktadır.

Babacan (2023) "Kırşehir Çocuk Folkloru" adlı tez çalışmasında ardından Kırşehir'deki çocuk etrafında toplanmış olan inanç ve uygulamalarla (gebe kalmak, gebeliği önlemek, aş erme, düşük yapma, cinsiyet tayini, al basması vb.) devam etmektedir. Çocuk edebiyatı ürünleri, çocuklara yapılan yemekler ve bölgeden toparlanmış oyuncak resimleriyle devam etmektedir.

Seyitgazioğlu (2023) "Kırşehir İli Mucur İlçesi Halk Kültüründe Yer Alan Geleneksel Eşya" başlıklı yüksek lisans tez çalışmasında tarım, hayvancılık ve ev eşyaları gibi alanlarda yörede geçmişte üretilmiş ve kullanılmış, bu sayede Mucur halk kültüründe yer edinmiş birçok eşya (gaz lambası, idarelik, gaz idare çırası, toprak idare çırası) bu derlemenin kapsamını oluşturmaktadır. Bu çalışmanın amacı, Muzaffer Yıldırım derlemesinde bulunan Kırşehir ili Mucur ilçesine ait geleneksel eşyaları (çuvalsız, ispirto ocağı, kömürlü ütü, boyunduruk halkası, üzengi, kırklık, manda zelvesi, sabındırık, zikke, anadut, dirgen, ellik, kambur, şinik, dindir, kirkit, kirmen, nazik, iğ, çömçe, küflek, helke, lenger, gülle vb) tespit etmek ve kaybolma tehlikesiyle karşı karşıya olan bu kültürel mirasın korunmasına katkı sağlamaktır.Belirlenen amaç doğrultusunda, bu eşyaların yapımında kullanılan malzemeler ve yapım teknikleri incelenmiş; yöreye özgü adları, kullanım alanları ve biliniyorsa hikayeleri derlenmiştir. Ayrıca, eşyalar fotoğraflarla belgelenerek kayıt altına alınmıştır. Muzaffer Yıldırım derlemesinde bulunan geleneksel kullanım eşyaları on bir başlık altında sınıflandırmış ve liste halinde incelemiştir.

Yılmaz (2023, s, 779-773) "Kırşehir Halk İnançlarında ve Hekimliğinde Anne Sütü" adlı makalede Kırşehir halk inançları ve hekimliğinde anne sütünün yerini ve önemini incelemiştir. Anne sütü, bebeklerin sağlıklı gelişimi için hayati bir besin kaynağı olarak değerlendirilmiş; doğacak bebeğin cinsiyetini belirleme, zihinsel ve fiziksel gelişimi destekleme, hastalıkları tedavi etme, sesi ve cildi güzelleştirme gibi işlevlerle ilişkilendirilmiştir. Ayrıca, Kırşehir kültürüne özgü "umsuluk", "ağan", "çiğirt" gibi kelimeler türetilmiştir. Çalışmada halk hekimliği ile modern tıp arasındaki ilişkiler de vurgulanmıştır. Geleneksel uygulamaların teknolojik ve sosyo-kültürel değişimlerle nasıl etkilendiği açıklanmıştır.

Özkan, Çelik ve Kılınç (2023, s, 712-727) "Giyim Sanatı Açısından Kırşehir Müzesi İşlik ve Cepkenlerinin Araştırılması" başlıklı makalesi Kırşehir Müzesi'ndeki geleneksel işlik ve cepkenlerin estetik ve kültürel özelliklerini incelemekte, işlik ve cepkenlerde kullanılan kumaş türleri, dikiş teknikleri ve süsleme motiflerini detaylandırmaktadır. Örneğin, cepkenlerde sıkça rastlanan geometrik desenlerin, Selçuklu dönemi etkilerini yansıttığı belirtilirken, işliklerde kullanılan kırmızı ve lacivert renklerin bölgenin sembolik renkleri olduğu vurgulanmıştır. Çalışmada, cepkenlerdeki altın sim işlemeler ve yaka kenarlarındaki iğne oyalarının Kırşehir'deki ustaların maharetini sergilediği ifade edilir. Ayrıca, bu giysilerin düğün, bayram ve özel günlerde kullanımına dair etnografik verilere yer verilmiş, özellikle işliklerin pamuklu kumaşlardan üretilerek günlük yaşamda da tercih edildiği vurgulanmıştır. Giysilerdeki motiflerin yanı sıra dokuma tezgâhları ve kullanılan doğal boyalar gibi üretim teknikleri de incelenmiştir. Çalışma, Kırşehir yöresinin geleneksel giyim kültürünün sanatsal ve kültürel değerlerini ayrıntılı bir şekilde ele alarak, bu mirasın korunması ve tanıtılmasına katkı sunmayı amaçlamaktadır

Altaş (2023, s, 100-126) "Çiçekdağı Abdalları ve Türkmen Aşiretlerinin Azerbaycan'daki Abdallık Bağlamında İncelemesi" adlı makalesi Çiçekdağı Abdalları ile Azerbaycan'daki Abdallık kültürünün tarihsel ve kültürel bağlarını araştırmaktadır. Yöntem olarak tarihsel analiz ve karşılaştırmalı kültürel inceleme kullanılmıştır. Çalışma, Abdalların sosyokültürel yapıları, gelenekleri ve sanatları üzerinden Türkmen aşiretlerinin Anadolu ve Azerbaycan arasında nasıl bir etkileşim ağı oluşturduğunu ele almıştır. Sonuç olarak, Çiçekdağı Abdallarının Azerbaycan'daki Abdallık geleneğiyle köklü bir tarihsel bağa sahip olduğu, bu bağın özellikle müzik ve sözlü kültür üzerinden sürdürüldüğü tespit edilmiştir.

Deniz (2024) "Kırşehir Çocuk Oyunları" başlıklı tez çalışmasının ilk bölümünde, oyun kavramı ve çocuk oyunlarının tarihsel gelişimi ele alınmış, oyun ile kültür arasındaki ilişki irdelenmiş, çocuk oyunlarının sınıflandırılmaları ve işlevleri açıklanmıştır. Ayrıca, çocuk oyunlarında tekerlemelerin önemi ve Kırşehir çocuk oyunları üzerine yapılan çalışmalar değerlendirilmiştir. İkinci bölümde, Kırşehir çocuk oyunlarının yapı özellikleri incelenmiş, oyunlar sırasıyla adları, oyuncuları, oyun araçları ve oyun sahaları açısından dört ana başlık altında ele alınmıştır. Bunun yanı sıra, oyunların fiziksel, bilişsel, sosyal ve dil gelişimine katkıları bakımından işlevleri detaylı bir şekilde tartışılmıştır. Üçüncü bölümde ise kaynak kişilerden derlenen Kırşehir çocuk oyunları, oyun araçlarına göre, oynanma şekline göre, dikkat ve beceri gerektiren, güç gerektiren, tahmin ve akıl yürütme odaklı, şaşırtmacalı ve dramatik nitelikli oyunlar olmak üzere yedi ana kategoriye ayrılmış ve bu sınıflandırmaya göre toplamda 122 oyun metni sunulmuştur. Bunlardan bazıları şu şekildedir: Cin Uçurtması Oyunu, Asiye As Oyunu, Birimbirlik Oyunu, Ebe Eşeğin Kürüye? Oyunu, Kelengi (Tarla Faresi) Yarıştırma Oyunu, Eşek Seğirtmece (Koşturmaca) Oyunu, Çiğdem Çiçecik Oyunu örnek verilebilir. Sonuç bölümünün ardından, 71 kaynak kişinin doğum yeri, doğum yılı, eğitim düzeyi, mesleği ve ikamet yerlerini içeren bir tablo eklenmiştir. Tabloya ek olarak, kaynak kişilerin cinsiyet, eğitim seviyesi, yaş grupları ve meslek gruplarına ilişkin kısa bir analiz yapılmıştır.

Gürbüz (2024) "Kırşehir Folklorunda Toy" adlı doktora tez çalışmasında potlaç, yağma, ziyafet, toy kavramlarının literatür bilgisiyle başlamaktadır. Ardından tarıma dönük Bereket toyları, yağmur, hayvancılığa dönük, koç katımı ve saya gezme toyları, nevruz ve hıdrellez toyları, Helebiş ve Ferfene Eğlenceleri ve köy odalarında yapılan sohbetler, Kaman ceviz festivalinde, Özbağ Halı, Kültür, Sanat ve Çirleme festivalinde, Çiçekdağı Geleneksel Bulgur Festivali, Kurancılı Kültür, Sanat ve Haside Festivali, Boztepe Hasat Festivali, Mucur Köme ve Flamingo Festivali, Kortulu Köyü Pekmez Festivali, Akpınar Geleneksel Kültür, Sanat ve Hedik Festivali, Akçakent Meşe Palamudu Festivali, Akçakent Tanışma ve Kaynaşma, Dayanışma Festivali, Kırşehir Lavanta Bahçesi Festivali, Kırşehir Geleneksel Çocuk ve Uçurtma Şenliği, Kırşehir Gurbetçi Şenliği, Yağmurlu Köyleri Şenliği, Geleneksel Karacakurt Türkmenleri Şenlikleri, Dalakçı Köyü Geleneksel Kültür Şenliği, Atatürk'ün Kırşehir'e Gelişini Anma Programı, Ahilik Haftası ve Esnaf Bayramı, Neşet Ertaş'ı Anma Programı, Yunus Emre'yi Anma Programı, Kaman Dadaloğlu'nu Anma Programı, Uluslararası Âşık Paşa Şiir Şöleni ve diğer resmi bayramlarda ve hayatın geçiş dönemlerinde yapılan (doğum, evlilik, ölüm, sünnet , askerlik, hac vb) toylar ele alınmıştır.

Demir (2024, s,83-96) "Kimliğin İnşası: Dil, İnanç ve Toplumsal Tarih Temelinde Abdal ve Çingeneler" adlı makalesi Abdal ve Çingene topluluklarının kimlik inşa süreçlerini dil, inanç ve toplumsal tarih bağlamında anlamayı amaçlamaktadır. Çalışmada, bu grupların kültürel özellikleri ve tarihsel dinamikleri etnografik yöntemlerle incelenmiş, arşiv belgeleri, sözlü tarih çalışmaları ve literatür taramasına dayalı bir yaklaşım benimsenmiştir. Konu, bu toplulukların sosyokültürel konumları, inanç pratikleri ve dillerinin kimlik üzerindeki etkilerini ortaya koymak üzere derinlemesine ele alınmıştır. Araştırmanın sonucunda, Abdal ve Çingenelerin tarihsel olarak ötekileştirilmelerine rağmen, kendi kimliklerini bu dinamikler aracılığıyla inşa ettikleri ve korudukları vurgulanmıştır.

Eşigül ve Çınar (2024, s, 586-613) "Abdallığın Tasavvufî Yönü ve Kültürel Aktarım Aracı Olarak Abdal Müzik Geleneği" başlıklı çalışması, Abdallığın tasavvufî boyutunu ve Abdal müziğinin kültürel aktarım aracı olarak rolünü incelemektedir. Çalışmada, Abdallığın kökeni, tarihsel gelişimi ve tasavvufla olan bağlantıları ele alınırken, Abdal müziğinin toplumsal hafızayı ve kültürel mirası nasıl taşıdığı vurgulanmaktadır. Müzik, özellikle ilahi ve deyişlerin, Abdallar tarafından hem dini hem de kültürel bir araç olarak kullanıldığı, toplumsal değerlerin, inançların ve tasavvufî düşüncelerin bu müzikle aktarıldığına dikkat çekilmiştir. Örneğin, Abdal müziğinde yer alan dinî ve tasavvufî temaların, halk arasında Allah'a olan sevgi ve sadakati nasıl ifade ettiği açıklanmıştır. Ayrıca, bu müzik geleneğinin, göçebe yaşam biçimi ve kültürel etkileşimler ile nasıl şekillendiği ve farklı topluluklar arasında bir kültürel bağ kurma işlevi gördüğü tartışılmıştır. Çalışma, Abdal müziğinin kültürel aktarımın bir aracı olarak hem geçmişin hem de bugünün toplumlarında nasıl bir köprü işlevi gördüğünü ortaya koymaktadır. Sonuç olarak, Abdal müziği, yalnızca bir müzik türü olmanın ötesinde, bir kültürün, bir inancın ve bir halkın kimliğini yaşatan ve aktaran önemli bir öğe olarak değerlendirilmiştir.

Doğan (2024) “Unesco Yaratıcı Müzik Kenti Kırşehir ve Sürdürülebilir Kültür” başlıklı yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Radyo, Televizyon ve Sinema Ana Bilim Dalı Radyo-Televizyon ve Sinema Bilim Dalı tarafından hazırlanmış ve 2024 yılında sunulmuştur. Bu tez, Kırşehir’in UNESCO tarafından "Yaratıcı Müzik Kenti" olarak kabul edilmesinin ardından şehrin kültürel mirası ve müzikle ilişkisini incelemekte, bu sürecin sürdürülebilir kültür anlayışıyla nasıl ilişkilendirilebileceğini tartışmaktadır. Doğan tezin başlangıcında Kırşehir’in UNESCO Yaratıcı Müzik Kenti unvanını kazanmasının önemi üzerinde durarak, bu unvanın şehre kazandırdığı uluslararası kültürel değerleri ve bu değerlerin yerel halkla olan etkileşimini ele almaktadır. Şehirdeki geleneksel müzik pratiklerinin korunması ve modern kültürel projelerle desteklenmesi gerektiği vurgulanmış, sürdürülebilir kültürün bu bağlamda nasıl bir rol oynadığına dair analizler yapılmıştır. Tez özellikle Kırşehir’deki müzik kültürünün korunması ve tanıtılmasında yerel halkın ve kültürel aktörlerin katkılarını incelemekte ve bu sürecin şehre olan ekonomik ve toplumsal etkilerini değerlendirmektedir. Ayrıca, UNESCO unvanının şehre kazandırdığı kültürel ve turistik fırsatların, müziğin sürdürülebilirliği ile nasıl örtüştüğü tartışılmıştır

Kırşehir üzerine yapılan halkbilimi çalışmaları, en çok müzik ve âşıklık geleneği (Abdallar, Neşet Ertaş, Muharrem Ertaş, bozlaklar, türküler), halk edebiyatı ve anlatıları (masallar, destanlar, efsaneler, ağıtlar, halk şiiri), geçiş ritüelleri (doğum, evlenme, sünnet, ölüm), geleneksel el sanatları ve dokumalar (halılar, kilimler, tekstil motifleri) ile halk kültürü ve günlük yaşam (Ahi Evran, Ahilik geleneği, çocuk oyunları, halk inançları) konularına odaklanmıştır. Literatür taraması, alan araştırması, içerik analizi ve etnografik yaklaşımlar en sık kullanılan yöntemler arasında yer alırken, çalışmaların yıllara göre dağılımına bakıldığında 1990’larda Kaman ağızları ve âşıklık geleneği, 2000’lerde Neşet Ertaş ve Abdallık, 2010’larda geçiş ritüelleri ve halk müziği, 2020 ve sonrasında ise kültürel kimlik ile folklorik unsurların modern yaşamdaki yeri üzerine yoğunlaşıldığı görülmektedir. Özellikle 2000’li yıllardan itibaren Neşet Ertaş ve Abdallık geleneği üzerine yapılan akademik çalışmaların artması dikkat çekerken, genel olarak Kırşehir’in halk kültürüne dair yapılan araştırmalar, kültürel mirasın korunması ve aktarılması açısından önemli katkılar sunmaktadır.

Sonuç

Bu çalışma, Kırşehir ve çevresinde halkbilimi alanında yapılan araştırmalara dair bir literatür taraması ve bir değerlendirme niteliği taşıyan derleme bir makaledir. Temel amacı, halkbilimi perspektifinden bölgenin zengin kültürel mirasının aktarımı ve korunmasını teşvike yönelik öneriler sunmaktır. Bu kapsamda, bölgenin sözlü kültür unsurları, halk edebiyatı, ritüelleri ve geleneksel uygulamaları detaylı bir şekilde incelenmiştir. Çalışma, Kırşehir ve çevresindeki halkbilimi araştırmalarının mevcut durumunu ele alarak, bu alandaki bilgi birikimine katkıda bulunmayı amaçlamaktadır.

Kırşehir bölgesinin özellikle Abdallık geleneği ve Neşet Ertaş gibi kültürel ikonları, halk anlatıları ve bu anlatılarda yer alan temalarla öne çıktığı vurgulanmaktadır. İlgili çalışmalar, bölgenin halk müziği, geçiş ritüelleri, âşıklık geleneği ve çocuk oyunları gibi çeşitli halkbilimi unsurlarını kapsamaktadır. Bölge halkının folklorik birikimi, kültürün çok katmanlı yapısını gözler önüne sermektedir. Abdalların müziksel dinamikleri, kökenleri, çoklu kimlikleri ve sosyal yapıları; Neşet Ertaş’ın müziği ve şahsi hikâyesi üzerinden değerlendirilmiş, bu unsurların bölgenin kültürel hafızasındaki güçlü yeri vurgulanmıştır.

İncelenen literatürde, geleneksel el sanatları ve tekstil motiflerinden halk inançlarına kadar çeşitli unsurların halk kültüründeki yeri ayrıntılı bir biçimde ele alınmış; bu unsurların modern toplumda yaşatılması ve gelecek nesillere aktarılması için somut öneriler geliştirilmiştir. Örneğin, Kırşehir'in yerel folklorik ögeleri, çocuk oyunları, halk müziği, geçiş dönemi ritüelleri ve toplumsal yaşamda kültürel özelliklerin yansımaları üzerinde durulmuştur. Ayrıca, çocuk oyunlarının bölgedeki sosyal bağları ve toplumsal etkileşimi güçlendirme rolü incelenmiş; bunların kültür aktarımındaki önemi vurgulanmıştır.

Bu çalışma, Kırşehir’in çok katmanlı kültürel yapısını derinlemesine anlamaya yönelik önemli bulgular ortaya koymaktadır. Abdalların tasavvufi düşünce ile bağlantılı müzik gelenekleri, halk hikâyelerinin anlatım teknikleri, çeyiz geleneği gibi kültürel ögeler ve tekstil motifleri bu zenginliğin

birer parçasıdır. Literatürde ayrıca Kırşehir'deki Ahilik geleneğinin bölge kültüründeki etkisi, Ahi Evran'ın tarihsel rolü ve bu geleneğin sosyal ve ekonomik yapıya katkıları detaylandırılmıştır.

Sonuç olarak, bu çalışma halkbiliminin kültürel kimlik oluşturma ve sürekliliğini sağlama konusundaki önemini bir kez daha güzel bir şekilde ortaya koymaktadır. Halkbilimi araştırmaları, bölgenin kültürel mirasını yaşatma ve bu mirasın modern dünyaya entegrasyonunu sağlama açısından çok önemlidir. Elde edilen bulgular, kültürel miras politikalarının geliştirilmesine katkı sağlayacak önemli bir kaynak oluşturmaktadır. Çalışma, bölgedeki folklorik unsurları belgeleyerek hem akademik hem de toplumsal açıdan değerli bir çalışma olarak kültürel hafızanın korunmasına yönelik somut öneriler sunmaktadır.

Kırşehir ve çevresi, halkbilimi alanında sürdürülen çalışmalarla zengin bir kültürel mirasa ışık tutmaktadır. Bu derleme çalışma, bölgenin sözlü ve yazılı kültürel birikimini inceleyerek, bu mirasın modern dünyada korunması ve yaşatılması için somut adımlar atılması gerektiğini vurgulamaktadır. Literatür taraması sonuçları, Abdallık geleneği, Ahilik, âşıklık ve halk müziğinin bölge halkının toplumsal hafızasındaki önemini açıkça ortaya koymuştur. Geleneksel el sanatlarından halk inançlarına kadar uzanan bu çalışmalar, kültür aktarımı ve sürekliliğin sağlanması açısından kritik bir rol oynamaktadır.

Sonuç olarak, Kırşehir ve çevresine dair bu çalışmanın, bölgenin kültürel miras politikalarını geliştirme ve sürebilir kılma noktasında önemli bir referans kaynağı olması hedeflenmektedir. Bu bağlamda, kültürün hem akademik hem de toplumsal bir değer olarak korunması ve gelecek nesillere aktarılması, halkbilimi çalışmalarının temel hedefi olarak ortaya konmuştur.

Kaynakça

Akgün, D. (2006). Kırşehir türkülerinde insan [Yüksek lisans Tezi, Balıkesir Üniversitesi]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 206635]

Altınok, B. Y. (2013). Abdallar ve Neşet Ertaş. *Türk Yurdu*, 306, s. 30-33.

Altuntaş Gürbüz, Ö. (2024). Kırşehir folklorunda toy (Doktora tezi. Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı) Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No:860379]

Artu Mutlugün M., Topuz, Y. (2020). Dijital Anlatı Bağlamında Hikâyeciliğin Yeni Konumu, *Uluslararası Beşerî Bilimler ve Sanat Araştırma Dergisi*, 4(3), s.37-45.

Aslan, A. (2015). Aşık Paşa döneminde Kırşehir'deki dini hayat (Yüksek lisans tezi Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Felsefe ve Din Bilimleri Ana Bilim Dalı). Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 396708]

Atılgan, M. (2003). Dadaloğlu ve Kaman. Kırşehir Kültür Araştırmaları Bilgi Şöleni'nde sunulan bildiri, s.155-156.

Avşar, M., Türkmen, İ. (2013). Neşet Ertaş türkülerinde göç ve gurbet olguları. Uluslararası Bozkırın Tezenesi Neşet Ertaş Sempozyumu Bildiriler (13-14 Mayıs 2013, Kırşehir), (Ed. S. Bekki), 2 Cilt (s. 67-87). Kırşehir: Ahi Evran Üniversitesi Yayınları.

Ayata, S. (2006). Kırşehir abdallarının dini inançları üzerine bir araştırma (Yüksek lisans tezi, Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Felsefe ve Din Bilimleri Ana Bilim Dalı) Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 190328]

Aysal, M. (2003). Kırşehir ve yöresi ağızlarında tarım aletleri adları. Kırşehir Kültür Araştırmaları Bilgi Şöleni, Kırşehir.

Baraç, A. C. (2019). Tarihi kentlerin korunması: Kırşehir örneği (Yüksek lisans tezi). Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Ana Bilim Dalı) Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 551826)]

Bekki, S., Demirbaş, D. (2023). Neşet Ertaş bibliyografyasına ek (Eylül 2017-Nisan 2023). *Avrasya Uluslararası Araştırmalar Dergisi*, 11(35), 1051-1063.

Bekki, S., Demirtaş, D. (2017). Son Abdal Neşet Ertaş: Hayatı, eserleri ve hakkında yapılan çalışmalar. İstanbul: Kesit Yayınları.

Belhi, A., Bouras, A., & Sebti, F. (2017). Digitization and preservation of cultural heritage: The CEPROQHA approach. In 2017 11th International Conference on Software, Knowledge, Information Management and Applications (s. 1-6). IEEE.

Çelikkol, Z., Enli, Ö., Taşcan, A., & Tuncay, G. N. (2021). Abdal kültürünün davul temsilcisi: Âdem Göçer. Bilkent Üniversitesi, Ankara.

Çolak, F. (2013). Neşet Ertaş'ın gelenekteki yeri. S. Bekki (Ed.), Uluslararası Bozkırın Tezenesi Neşet Ertaş Sempozyumu Bildiriler (Cilt I, s. 267-274). Kırşehir: Ahi Evran Üniversitesi Yayınları.

Dede, Y. (2018). Kırşehir âşıklık geleneğinde Âşık Şemsi Yastıman (Yüksek lisans tezi). Kütahya Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 605481]

Demir, E. (2024). Kimliğin inşası: Dil, inanç ve toplumsal tarih temelinde Abdal ve Çingeneler. *Hacettepe Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları* (HÜTAD), (40), s. 83-96.

Demir, M. (2004). Ahilik, Ahi Evren'i Veli ve Kırşehir'de Ahilik kutlamaları (Yüksek lisans tezi). Cumhuriyet Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Temel İslam Bilimleri Ana Bilim Dalı, İslam Mezhepleri Tarihi Bilim Dalı) Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 145648]

Demirbilek, S. (2003). Kırşehir ağzında edatlar. Kırşehir Kültür Araştırmaları Bilgi Şöleni (8-10 Ekim 2003).

Deniz, E. (2024). Kırşehir çocuk oyunları (Yüksek lisans tezi). Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı) (Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 883581]

Dheya, A. A., Abdulghaffar, M. A, DHEYA Abdulla Al kaabi, Muhammad Abdulrazzaq Abdulghaffar, (2020). Industry of Digital Cultural Creation at Arab Universities: "Folklore Course" at University of Bahrain as a Proposed Cultural Model. 2020 Sixth International Conference on e-Learning (econf).

Doğan, A. (2024). UNESCO yaratıcı müzik kenti Kırşehir ve sürdürülebilir kültür (Yüksek lisans tezi). Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Radyo Televizyon ve Sinema Ana Bilim Dalı, Ankara. (Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 867124]

Doğan, T. (2014). Ziyaret fenomeni açısından Kırşehir ve çevresi: İnceleme-değerlendirme (Yüksek lisans tezi). Erciyes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Felsefe ve Din Bilimleri Ana Bilim Dalı, Dinler Tarihi Bilim Dalı) (Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 383827]

Duman, M. (2013). Kırşehir türkülerinde meyve. IV. Uluslararası Türk Dili ve Edebiyatı Öğrenci Kongresi Bildiriler (TUDOK 2012) (s. 795-810). İstanbul: İstanbul Kültür Üniversitesi Yayınları.

Durbilmez, B. (2003). Muhyiddin Abdal'a göre Hacı Bektaş ve Otman Baba. Kırşehir Kültür Araştırmaları Bilgi Şöleni Bildirileri, s. 99-104.

Durbilmez, B. (2013, Mayıs). İkincil Sözlü Kültür Bağlamında Neşet Ertaş'ın Türkü Repertuvarına Bir Bakış. Uluslararası Bozkırın Tezenesi Neşet Ertaş Sempozyumu (Kırşehir, 13-14 Mayıs 2013) Bildiriler, C. I (S. Bekki, Ed.), 315-348. Kırşehir: Ahi Evran Üniversitesi Yayınları.

Efe, K. (2022). Neşet Ertaş'ın dili: Bozkırın Türkçesi. *İMBİK Kültür, Sanat ve Edebiyat Dergisi*, s. 6-35.

Erdem, M. D. (2006). Kırşehir ve Konya ağızlarının Eski Anadolu Türkçesi yazı dilinin oluşumuna etkisi. *Karadeniz Araştırmaları*, 8(8), 56-65.

Erdoğan, S. (2020). Kırşehir Yöresi Ağzından Derleme Sözlüğü'ne Katkılar-1. *Diyalektolog-Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi*, (25), s. 45-66.

Erdoğan, S. (2021). Yayın tanıtımı: Kırşehir El Sanatları. *Türklük Bilimi Araştırmaları*, (49), s. 189-193.

Erkan, S. (2008). Kırşehir yöresi halk müziği geleneğinde Abdallar (Yüksek lisans tezi). Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Edebiyat Anabilim Dalı Türk Halkbilimi Bilim Dalı) (Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 234735]

Etikan, S. (2022). Kırşehir yöresi düz dokumalarında nazar inanışını simgeleyen motifler. *Arış Dergisi,* (20-21), s. 240-259.

Etikan, S., Ölmez, F., Kılıçarslan, H., & Şahin, C. (2019). Kırşehir halk kültüründe yüklük örtüsü. *Journal of International Social Research*, 12(66), s. 498-508.

Fenwick, R., & Sachihiro, O. (2015). Smoke in the eyes? Archaeological evidence for medicinal henbane fumigation at Ottoman Kaman-Kalehöyük, Kırşehir Province, Turkey. Antiquity, 89(346), s. 905-921.

Gülensoy, T. (2005). Ahi mi? Akı mı? I. Ahi Evran-ı Veli ve Ahilik Araştırmaları Sempozyumu, Cilt I, 451-452. Kırşehir.

Gündüz, A. (2011). Kırşehir-Aksaray arasında bir Bekdik köyü (Tarihi, gelenek, görenek, örf ve adetleri). *History Studies*, 3(2), s. 248-259.

Günşen, A. (2007). Teberce: Kırşehir, Hacıbektaş, Kaman ve Keskin yöresi Abdallarının gizli dilleri. *Studia Uralo-Altaica*, 47, s. 253-276.

Günşen, A. (1994). Kırşehir ve Yöresi Ağızları (İnceleme-metinler-sözlük) (Yüksek lisans tezi), Erciyes Üniversitesi. (Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 37209]

Güray, C., & Karadeniz, İ. (2019). Horasan'dan Keskin'e bir çığlık: Muharrem Ertaş "Kırat Bozlağının Çok Katmanlı Analizi Üzerinden Orta Asya'dan Anadolu'ya Âşıklık Geleneğinin İzini Sürmek". *Milli Folklor*, 16(122), s. 76-93.

Gürsoy, Ş. (2006). Sosyal ve Dini Yaşam Açısından Günümüz Orta Anadolu Abdalları -Kırşehir Örneği, (Yüksek lisans tezi), Ankara Üniversitesi, Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez no:186098]

Gürkan, B. (2019). Çoklu Kimlik, Meslek, Akrabalık ve Müzik: Orta Anadolu Abdallarının Müziksel Dinamikleri (Doktora tezi). Dokuz Eylül Üniversitesi Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi [Tez no: 570996]

Güzel, C. (2016). Kırşehir'den derlenen efsanelerin retorik analizi (Doktora tezi). Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı) (Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 430429]

Kandır, Ç. (2020). Neşet Ertaş'ın türkülerinde folklorik unsurlar (Yüksek lisans tezi). Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı) (Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 645909]

Karaaslan, H. (2015). Kırşehir Müzesi'ndeki Kırşehir yöresi halıları (Yüksek lisans tezi). Erciyes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sanat Tarihi Ana Bilim Dalı, Sanat Tarihi Bilim Dalı) (Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 412155]

Karahan, R. (1997). Kırşehir kilimlerinin dünü bugünü. Türkiye'de El Sanatları Geleneği ve Çağdaş Sanatları İçindeki Yeri Sempozyum Bildirileri (s. 65-79). Ankara.

Kartalcık, V., & İnan, G. (2013, Mayıs). Neşet Ertaş'ın Şiirlerinde Arkaik Unsurlar. Uluslararası Bozkırın Tezenesi Neşet Ertaş Sempozyumu, Bildiriler, C. I (S. Bekki, Ed.), 3-30. Kırşehir: Ahi Evran Üniversitesi Yayınları.

Kaya, İ. (2005). Ahi Evren ve Kırşehir'de Ahilik Üzerine Bir Din Sosyolojisi Araştırması (Yüksek Lisans Tezi). Erciyes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Felsefe ve Din Bilimleri Ana Bilim Dalı, Din Sosyolojisi Bilim Dalı) (Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No:161041]

Keskin, A. (2015). Türk Tasavvuf Kültürü ve Devir Nazariyesi Bağlamında Neşet Ertaş. Sufi Araştırmaları, 12 (Yaz 2015), 131-154.

Kırımhan, N. (1995). XIX. yüzyılda yaşamış Kırşehirli aşıklar ve Aşık Said (Yüksek lisans tezi). Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü) (Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No:41219]

Köksal, M. C. (2019). Kırşehir İli ve Yöresi Yer Adları Üzerine Bir İnceleme (Yüksek Lisans Tezi). Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı) (Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No:565841]

Köse, S. (2018). Neşet Ertaş Türkülerinin Cümle Yapısı Açısından İncelenmesi (Yüksek Lisans Tezi). Çankırı Karatekin Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü) (Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No:518231]

Köşker, N. (2016). Abdals in cultural geography of Anatolia. *Current Topics in Social Sciences*, s. 577.

Kuo-An, W., Ya-Chin, L., Mien-Tsung, T., & Po-Chou, C. (2012). Research And Practice Of Cultural Heritage Promotion: The Case Study Of Value-Add Application For Folklore Artifacts. 2012 International Symposium On Computer, Consumer And Control, 1-4.

Mahfoodh, H., & Alatawi, H. (2021). The relationship between climate change and cultural heritage in the GCC. 2021 Third International Sustainability and Resilience Conference: Climate Change, s. 1-5.

Matsumura, K. (2005). Die Eisenzeitliche Keramik in Zentralanatolien aufgrund der Keramik in Kaman-Kalehöyük (Yayımlanmamış doktora tezi). Freien Üniversitesi, Berlin.

Merdin, A. Ö. (2013). Geleneksel kültürde yaşlı ve yaşlılık: Kırşehir örneklemi (Yüksek lisans tezi). Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Halk Bilimi Ana Bilim Dalı) (Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 646848]

Nizamoğlu Babacan, K. (2023). Kırşehir çocuk folkloru (Yüksek lisans tezi). Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Halk Bilimi Ana Bilim Dalı, Türk Halk Bilimi (Folklor) Bilim Dalı, (Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 769108]

Okumuş, S., & Uğurlu, S. (2012). Bütün şiirlerim senin olsun. *Ordu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 3(5), s.190-194.

Omura, S. (1993). 1991 yılı Kaman-Kalehöyük kazıları. Kazı Sonuçları Toplantısı, 14(1). Ankara.

Öcalan, K. (1996). Mucur (Kırşehir) ve köyleri halk edebiyatı ürünleri üzerine bir araştırma (Yüksek lisans tezi). Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü) (Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 54414]

Ölmez, F. N., Kılıçarslan, H., & Etikan, S. (2018). Kaman yöresi halk kültüründe eski çocuk oyunları. Uluslararası Kültür ve Bilim Kongresi (Ankara, 2018).

Özcan, Ö. (2001). Neşet Ertaş, yaşamı ve bütün türküleri. İstanbul: Simurg Yayınları.

Özdemir, M., & Seçkin, S. (2017). Kırşehir ili oniks taşı işlemeciliği üzerine bir araştırma. *İdil*, s. 6.

Özkan, N., Çelik, D., & Kılınç, N. (2023). Giyim sanatı açısından Kırşehir Müzesi işlik ve cepkenlerinin araştırılması. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 16(42), s. 712-727.

Özkaynar, Ö. (2014). Kırşehir yöresi âşıklık geleneği ve Kırşehirli Aşık Dindarî (Yüksek lisans tezi). Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı Türk Halk Edebiyatı Bilim Dalı. (Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No 367824]

Öztürk, M. A. (2013). Geleneksel kültürde yaşlı ve yaşlılık: Kırşehir örneklemi (Yüksek lisans tezi). Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Halk Bilimi Ana Bilim Dalı. (Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 646848]

Pala, Z. (2016). Konya Etnografya Müzesi ve Mevlâna Müzesi'nde bulunan Kırşehir halıları (Yüksek lisans tezi). Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Geleneksel Türk Sanatları Ana Sanat Dalı Geleneksel Türk El Sanatları Bilim Dalı) (Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No:452852]

Pau, F., Langeland, A. B., & Nja, O. (2016). Assessing cultural influences in megaproject practices. *IEEE Engineering Management Review.*

Saygılı Savaş, Y. (2021). Kırşehir yöresi ağıtlarında al (a) manya imgesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi,* 10 (2), s. 681-702.

Saygılı, Y. (2015). Kırşehir ili Abdallarında geçiş ritüelleri (Yüksek lisans tezi). Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü) (Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 381180]

Seyfeli, M. (1995). Kırşehir halk edebiyatı folklor ve etnografyası (Yüksek lisans tezi). Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. (Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 42906]

Seyitgazioğlu, S. (2023). Kırşehir ili Mucur ilçesi halk kültüründe yer alan geleneksel eşya (Yüksek lisans tezi). Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi) (Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 803878]

Solakoğlu, S. (2011). Muharrem Ertaş icrasında bozlakların incelenmesi (Yüksek lisans tezi). Sakarya Üniversitesi) (Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 279214]

Şahin, C., Ölmez, F. N., & Kılıçarslan, H. (2019). Kırşehir halk türkülerinde geçen tekstiller ve dokuma araçları üzerine bir değerlendirme. *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 21(1), s. 33-54.

Şahin, G. (2006). Sosyal ve dinî yaşam açısından günümüz Orta Anadolu Abdalları: Kırşehir örneği (Doktora tezi). Ankara Üniversitesi. (Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 186098]

Şahin, P. (2022). Abdallık geleneği ve günümüz Abdalları. *TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi*, 14(53), s. 329-335.

Tekin, F. (1994). Kaman ve yöresi ağızları (Giriş-inceleme-metin-sözlük) (Yüksek lisans tezi). Erciyes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü) Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 36493]

Timur, E., & Çınar, S. (2024). Abdallığın tasavvufî yönü ve kültürel aktarım aracı olarak Abdal müzik geleneği. *The Journal of Academic Social Science*, 66(66), s. 586-613.

Tufan, F. (2019). Kırşehir ilinde geçmişten bugüne çeyiz geleneği (Yüksek lisans tezi). Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, El Sanatları Eğitimi Ana Bilim Dalı, El ve Makine Nakışları Eğitimi Bilim Dalı) Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 568575]

Türkan, O. (2021). Köy yönetsel alanlarındaki köy bağlısı adlarının coğrafi açıdan değerlendirilmesi: Kırşehir ili örneği. *Coğrafi Bilimler Dergisi*, 19(1), s. 288-311.

Umucu, Z. (2013). Kırşehir ili Kızılırmak havzası ağıtları (Araştırma- İnceleme- Metin) (Yüksek lisans tezi). Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 339264]

Yağmur, F. (2007). Kırşehir türküleri (Yüksek lisans tezi). Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı, Türk Halk Edebiyatı) Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 210826]

Yalçın, E. (2020). Kırşehir'de ahilik çalışmaları ve Ahi Baba Mustafa Karagüllü (1928-2018) (Yüksek lisans tezi). Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 632382]

Yaşar, S. (2002). Kırşehir türkülerinin hikayeleri (Yüksek lisans tezi). Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 120518]

Yazbahar, Z. (2011). İmdat Avşar ve hikâyeciliği. *Electronic Turkish Studies*, 6(1), s. 1941-1950.

Yıldırım, F. (2011). Abdal gizli dili: İnceleme-sözlük. Karahan Kitabevi.

Yıldız, Y. (2014). Kaman Abdallarının halkbilimi açısından incelenmesi (Yüksek lisans tezi). Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Halk Bilimi Anabilim Dalı. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. [Tez No: 298216]

Yılmaz, M. (2023). Kırşehir halk inançlarında ve hekimliğinde anne sütü. *Littera Turca Journal of Turkish Language and Literature*, 9(4), s. 779-793.

Çatışma Beyanı

Makalenin herhangi bir aşamasında maddi veya manevi çıkar sağlanmamıştır.

Yayın Etiği Beyanı

Bu makalenin planlanmasından, uygulanmasına, verilerin toplanmasından verilerin analizine kadar olan tüm süreçte "Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi" kapsamında uyulması belirtilen tüm kurallara uyulmuştur. Yönergenin ikinci bölümü olan "Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemler" başlığı altında belirtilen eylemlerden hiçbiri gerçekleştirilmemiştir. Bu araştırmanın yazım sürecinde bilimsel, etik ve alıntı kurallarına uyulmuş; toplanan veriler üzerinde herhangi bir tahrifat yapılmamıştır. Bu çalışma herhangi başka bir akademik yayın ortamına değerlendirme için gönderilmemiştir.